

ČASOPIS

SPOLEČNOSTI PRÁTEL STAROŽITNOSTÍ ČESKÝCH

V PRAZE.

Casopis jest vydáván pouze členům Společnosti a to zdarma. — Expedice jest na Král. Vinohradech, v Sázavské ul. č. 14. n.

Číslo 4.

Vydáno v prosinci 1898.

Ročník VI.

Obec na Zálesí na začátku tohoto století.¹⁾

Jaroslav Mančal.

Slovo obec v dobách prvých knížat českých označovalo pozemky společné všem členům kmene. V tomto smyslu přestalo se užívat slova toho, poněvadž i právní platnosti tu není. Nyní užívá se ho pro pozemky společné všem občanům usedlým v jedné osadě, kteří jako členové staré zádruhы (dědinnici nebo nápravníci) práva svého k nim od nepaměti tradičně užívali. Místy obecně zaměňuje se za slovo pastvina z té příčiny, že této dosud užívá se odedávna a nepřetržitě všemi občany, kdežto jiné obecní pozemky buď jsou jednotlivcům za jisté povinnosti nebo dávky propůjčeny, buď užitek z nich běže se jen občas a v některých jen případech.

V jiném slova smyslu znamenalo slovo „obec“ shromáždění občanů, kteří požívají v obci nějakých práv, přibírajíc přívlasky valná a celá. Páni purkmistr, konšelé a celá obec.²⁾ V tomto významu slova obec přestalo se užívat a nahrazeno slovem „hradma“.

Přihlížejce k významu prvému, rozdělíme obecní jmění v movité a nemovité. K onomu čítají se pozemky (lesy, pole, louky, pastviny, rybníky obecní a obecní domky), k tomuto obecní zvídáta a různé náčiní.

Užitky z tohoto jmění, hlavně nemovitého, připadaly do obecní pokladny či „šranky“. Jak se s ním hospodařilo, o tom na jiném místě povíděno bude.

Obecní lesy na Zálesí mají některé obce velmi pěkně zachované. Méně jest těch, jež trpí dnes vinou otců, kteří jim lesy vykáceli a zanechali neplodné na těch místech pastviny a kazy. Z nich bralo se

¹⁾ Zálesí jest krajina od V. Jeníkova na západ. Největším jejím místem jest městys Větr. Jeníkov.

²⁾ Vyšehradským desátníkům r. 1611. uložila kapitola poslouchati rychtáře a písáče, obslati a obíhati sousedy do obce valné. — Dr. Z. Winter Kult. obr. čes. měst II. 25.

dříví na stavbu budov obecních, stelivo pro sedláky, bylo-li třeba, a chraſt pro chudinu.

Obecní pole na dílce bývají rozdělena a pronajata chalupníkům a podruhům, kteří mají domovské právo v obci. Na dílce ty, které předem se rozměřily, byla dražba. Od měření obec. polí před licitací měřičovi položeno jest v obecních počtech Větr. Jeníkova r. 1819, 15 zl. „Rychtářovi, starším a obecním dvěma konšelům a čtyřem sousedům za štrapáci a meškání za 50 dní 30 zl. Dvěma nádenníkům od tahání řetězů při tom měření 5 zl. Pro ty pány do hospody za oběd a trunk piva 12 zl. 33 kr.“ Tedy měřilo se důkladně.

Pozemky méně úrodné nebo blízko dědiny ležící ponechány za pastviny, na kterých slouha pásł dobytek.

Louka obecní dána v užívání hospodáři, který vydržuje obecního bejka. Všeobecně jmenuje se bejkovka. Byla-li větší výměra luk, pronajaty jsou zbývající sousedům. Bejkovka se vyměřovala tak že dávala průměrně furu sena.

Obec mívala rybníků i několik. Zpravidla jeden vždy na návsi ne tak pro ryby, jako potřeby jiné, pro napájení dobytka, pro hašení, pro husy. U rybníků na návsi „bouchalo“ se prádlo; nebyly-li k tomu určeny zvláštní žlaby.¹⁾ V tomto a hlavně v jiných obecních rybnících chovaly se ryby. Z obecních účtů dovdídáme se, že násadu do nich kupovali a po třech letech lovívali. Lov dál se před posvícením a o ryby se dělili sedláci i chalupníci. Bylo-li ryb mnoho, prodávaly se. Obec V. Jeníkovská utřížila za ryby z obecního rybníku r. 1776. 5 zl. stř., roku 1810. za 100 liber kaprů 22 zl. V 17. století pronajímalala 2 obecní rybníky hraběti Althanovi. I později občas na dobu 6 let některé pronajali.

Roku 1835. byl ještě na panství V. Jeníkovském 21 rybník obecní ve výměře 4 ha 3275 m². V předešlém století bylo jich více. Následkem úsilnějšího hospodaření polního a dobytkářství proměňovány rybníky nejvíce v louky.

Obecní pozemky ve vsi nebo u vsi ležící prodávala obec po kusech některým nemajetnějším, kde si stavěli domky. To byli domkáři, již platili za to do obecní pokladny činži. Ve Větr. Jeníkově bylo jich 1799, roku 40, r. 1809. 41, kteří platili činže od 17 kr. do 1 zl. 30 kr.

Obecní domky, k nimž náležely pastouška, pazderna a zhusta i kovárna, pronajímaly se neb propůjčovaly za jisté služby. Stavěly se ve vlastní režii. Zachoval se zajímavý účet ze začátku tohoto století o stavbě obecních pastoušek ve Větr. Jeníkově. Poněvadž ukazuje, jak nákladně se takové budovy stavěly, z jakého materiálu, jakými řemeslníky, za jakou mzdu a poněkud i jak byly seřízeny, neváháme ho tuto podat:

¹⁾ Ježto i prádlo i šatstvo plátěné bylo hlubé a tlusté, nepralo se v rukách, ale bouchalo dřevěnou lopatkou »pístem« na kameni u rybníka nebo u kašny.

Tesařovi od zroubení a celého postavení a pobitych (sic!) těchto pastoušek za $46\frac{1}{2}$ dne po 24 kr. ¹⁾ od zhotovení podlahy prkený, lavic a okenic, též dvéří	20 zl. $55\frac{1}{2}$ kr.
Tovaryšovi za 9 dní po 24 kr.	2 " 16 "
Učedníkovi za 2 dni po 15 kr.	30 "
	23 zl. $01\frac{1}{2}$ kr.

Zedníkům dle učiněný domluvy a dorozumění se v summě od vystavění celé kuchyně a všech podezdívek — mistrovi zednickému Jak. Holzbaurovi vyplatilo se . . . . .

17 zl. 45 kr.

9 " 28 "

Kováři za kovanou práci . . . . .

Hrnčířovi od zhotovení a postavení nových, černě polívaných kamen dle kvitance vyplaceno

9 " 30 "

Za 4 železné pruty do těch vejš jmenovaných kamen . . . . .

2 " — "

Sklenářovi od zhotovení dvou nových oken velkých a dvou malých . . . . .

4 " 31 "

Zámečníkovi od okování oken vyplaceno . .

— " 48 "

Nádenníkům od vymazání a vymechování

těch v nově vystavěných pastoušek za 16 dní po

4 " 48 "

18 kr. . . . .

Od práce při stavbě obecních pastoušek vyplatilo se tedy 73 zl. $51\frac{1}{2}$ kr. K tomu dodalo se materiálu: 11 kusů $1\frac{1}{2}$ coul. prken, 26 kusů 1coulových prken, 36 kusů latí, 600 vypálených cihel, $1\frac{1}{2}$ míry vápna, 2900 kusů šindele.

V pastouškách bydlel sluha a osoby chudé, jež nemohly si ani zaplatiti bytu. Ovšem zdarma. Z kovárny a z bytu v obecní pazderně se všude činže platila.²⁾

K obecnímu jmění přináležejí i zvířata. Zakoupí je obec. Býk „jde po sedlácích“. Chová jej totiž každý sedlák 1—3 roky, začež užívá, jak již bylo podotčeno, louku bejkovku. Krávy z celé obce připouštějí se zdarma. Dává se pouze malá odměna tomu, kdo býka krmí. Z jiné osady jen výjimkou krávy se připouštějí, a to za plat. Stane-li se býk nepotřebným, prodá se na maso a koupí se nový, mladý. Místy před svátky býka zabili a maso si rozebrali.

Řádné příjmy obce čerpaly se nejvíce z obecních pozemků, z rybníků, z činže od domkářů, z nájmu obecních domků a z přístupného od nových občanů. Hlavní položky ve vydání byly „almužny a jiné dobré skutky“, opravy obec. domků, pořez, nějaká komise, odměny a služby osobám ve službách obce. Bylo jich dost. Rychtář dostával ve Větr. Jeníkově r. 1799 jen 1 zl. 48 kr., počet vedoucí (vejběří, starší) 7 zl. Ale služba jejich stále stoupala: rychtář měl již o rok později 3 zl. Po 16 letech oba dostávali již po 10 zl.,

¹⁾ 1 zl. šajnu = 60 kr.

²⁾ Ve V. Jeníkově platil z kovárny kovář r. 1799. 8 zl., žid bydlící v některém obec. domku 15 zl. r. 1809. Téhož roku z bytu v obec. pazderně se platilo 4 zl. 20 kr.

roku 1821. po 20 zl. a r. 1832. po 30 zl. Když počal úřadovati starosta, dostával odměnu ještě větší — 200 zl.; první a druhý radní po 75 zl. V menších obcích dostane starosta ovšem méně, a úřad radního jest čestným. Za služby, při kterých zanedbávali své, dostávali „diety“. Učitel měl 2 korce polí a 10 zl., zvoník $\frac{12}{16}$ korce a plat žádný, právní posel 2 korce a r. 1810, 5 zl. přídavku, ponocný, byl-li jeden, 20 zl. Někdy byli čtyři a dostali 28 zl. Hajný obdržel od hledání obec. lesa 1 zl. 30 kr. (Vše z r. 1799). „Z ohledu zpívání při pohřbech r. 1802. $\frac{12}{16}$ kor. pole obecního bez platu.“ Roku 1853. „babička“ dostávala od obce 10 zl. Mimo tyto požíval nějakého přídavku po hodný. Důležitou osobou v každé obci býval slouha. Volili ho občané na rok. Chovali se dobře a páslí ku spokojenosti sousedů, býval do smrti a po té obdrželi slouhovství děti jeho. Při „bromadě“ řekli mu: „Ustanovujeme tě zase pro budoucí rok.“ Ve Větr. Jeníkově dostával slouha téhož roku, kdy ostatních osob platy jsme vypsalí, $\frac{28}{16}$ korce pole a 5 zl. 45 kr. stř. Před tím jen 3 zl. stř. Nerobotoval. Obec za něbo platila do dāchodu vrchnostenského za 13 dní roboty 2 zl. 36 kr. Tento slouha bydlel ve svém a za to dostával příplatek 12 zl. 24 kr. Jindy a jinde měl byt od obce v pastonuče a k polí přidávali také kus loučky. Mimo to na podzim při obec. bromadě dávali slouhovi „sýpku“. Celý sedlák sypal pál míry žita, půla dávala čtvrt míry, méně méně — podle gruntu. Každý nesl s sebou něco více obilí a po odměření prodal se zbytek slouhovi. V té ceně dal něco k lepšemu. Když se prvně vyhánělo, dostal od každé selky bochník chleba a koláče, od chudších „ňákej krejcar“. Také o každých svátcích dostával koláče, které mu selky vynášely, vyhánějice na pastvu. Někde chodil po koláčích nebo zastala ho žena a děti. Oprasila-li se svině, kterou pásl, dostal od sedláka prasátko. A když zabil, poslal slouhovi kousek masa. Říkali: „Slouhovi patří vocas!“ a s ním přikrojili kus. Sám choval si krávu i nějaké prase. Na sv. Jakuba nepásli. Byla za obec mše svatá a tu byl jeho svátek. Sv. Jakub, sluha boží, byl patronem sluhů a sloubů. — Na ty časy postavení slouhovo skoro závidění hodné. Přimyslíme-li k tomu ještě, že jeho troubení na obecní troubu, jímž vybízel ku vyhánění, celá dědina se řídila co do času jako slunečními hodinami, že mnohá práce se začínala a končila podle jeho troubení, což tu mohl být hrđým! Ale nebýval. Jeden pamětník dokonce mi o nich vypravoval, že nerozuměli než pást. Radostným dnem pro něho byla „sýpka“.

Druhou nebo třetí neděli adventní svolala se valná hromada, při níž rychtář s početvedoucím skládali oučty o svém hospodářství jak spolu sousedům tak vrchnosti. Sešli se u rychtáře a usedli za tři stoly. Za jedním seděl rychtář, dva konšelé (Větr. Jeníkov), početvedoucí a celí sedláci, u druhého půlnici, u třetího čtvrtinci a meuši poplatníci. Hromadu řídil pan vrchní nebo některý úředník vrchnosti delegovaný. Když se sešli, převzal od početvedoucího knihu účetní rychtář, vzal do ruky „právo“ a všechno při stolech povstalo. Tím se zahájila schůze. Rychtář vyslovil se, že předkládá účty; přečetl pak i říjmy a vydání.

Tento „celoroční počet obecní“ stvrzoval pak svým podpisem rychtář, starší obce, konšelé dva a sousedi některí, shledávajíce jej v pořádku. Ne vždy činil tak vrchnopanský ouřad. Roku 1821. kárá velmi přísně hospodářství obecní ve V. Jeníkově a nežli počet stvrzuje, vystavuje sedm výtek. Ke konci „lepší nakládání s obecním jméním poroučí“. Některé vydané peníze musely se druhého roku do kasy obecní nahraditi.

Po skončení úctů nastala hostina — pořez. Pořez slaví se na Zálesí dosud s tím jen rozdílem, že nyní odbude se za pál dne a dříve stolovala celá obec dva dny. Rychtář (vyní starosta) koupil a dal ve své kuchyni připraviti celé pořádné prase, a poněvadž při tom bývá žízeň, několik soudků piva. K tomu, kdož měli najaté obecní pozemky, přinesli každý pečenou husu a buchty nebo koláče. Stolovalo se vesele do druhého dne, kdy se sypalo slouhovi. Po sýpce vydrželi při dobrém pití a tučných jídlech opět až do noci.

Postupme zase na časy přítomné, kdy „právo“ rychtářovo jindy budící úctu i respekt pohozeno puký mezi starým haraburdím na půdě. Pamětníci jeho neobmezené moci vymírají a mladí přikročují k volbě svých rad bez upomínek na doby krušné. Nyuť při volbě hledí se hlavně ku jméní. Způsobilost osoby volené jest zcela nijčím. Ani stáří, vyhovuje-li zákonu, nerozhoduje. S jménem přibývá občanu vážnosti (třeba jen veřejné), úcty i lìvu rozhodujícího v obci, byť by schopnosti jeho nestačovaly. Zámožný jest v obci vším. Zřídká nalézá odporu a příkorí. Bojí se lid vždy toho, že by se mohl snadno mstiti; jinak „že už přece může se aspoň na té mezi jeho popást, v těch bramborách něco uškubnout a pak je u něho nějaký ten vej-dělek“.

Chudší občan, vynikající duševně nad ostatní, bývá sice rádecem a důvěrníkem sobě rovných, ale u bohatších spíše považován jest za „advokáta“, za „hlavu potřeštěnou“.

Vážnost hlavy obce jest právem nemalá. A bývala ještě větší. Kdož mohl se rovnati rychtáři, jenž chodil na kancelář jako domů, s pány byl jedna ruka a nosil žílu! Jeho gloriola oslňovala i rychtářku. Té líbala celá mladá ves ruce. Kde autorita sama nestačovala, dopomohly k ní bezpečně důtky, jimiž rychtář dovedl si zjednat váhy. Na vesnicích zejména mládež z míry bujná častěji je pocítila při toulkách svých večerních, kdy ubírala hlučným zpěvem a veselím spánku, jehož obyvatelstvu po práci jen skrovne tehdby zbývalo. Strhla-li se u muziky bitka tužší, o něž nebyvalo na Zálesí nikdy nouze, i sem chvátal bedlivý rychtář s právem nebo aspoň s důtkami. Dbaloť se dosti přísně veřejného pořádku i mravnosti. Kde nemohlo se důtkami, uchylovala se rada obce o pomoc k vrchnosti, o čemž náhodou dostal se mi do ruky koncept žádosti rady obce Větr. Jeníkova z r. 1832., jejž tuto doslově opisuji:

Slavný direkorialní Auřade!

Nám z nepovedugých důvodů, y z nasého osobního předsvečenj, známo gest, že v místě Branžové negaká ženská osoba menem Barbora Kolarjčkova, bez vedomý slavného Auřadu se zdržuge, nedo-

voleny život vede, a říkage o rozmnoženj lidstva na zdeßsim panství se starat zdá. Né genom z toho ohledu že ta gmenovaná Nemravnice nassj mládeři tak sskaredy příklad dava, ale take z ohledu (přeskrt-nuto: mjsta, kde se ta nectnost koná) toho, že se to vsse ve farnim stavenj děge, neghlavněgc ale, — že nám takovy (:gak se slegchá docela bez otce splozeny:) deti i z matkau na panství ostanau, a nám podanym lidem k zkáze gsau; — se nuceny vidjme slavný Auřad o tom v známost uvedsti, a spolu prosyt, by ohledně těch dřjve uvedenych přjčin, ta v gegim nedovolenym chovánj skrže vyceg let ztrvagicy Barbora Kolařek z panstvy docela odstraněna, a k nic vjce Navrácenj poukázaná byla; by sme opakovně nuceny nebyly slavný Auřad z podobnau žádostí obtěžovat.

v V. Jenikova dne 25 Července 832.

Jak viděti nejen mravní, ale i hmotné poměry nutily radu městečka Větr. Jeníkova vystoupiti proti této lehké ženštině, ačkoli bydlela v obci cizí, s níž však byli ve svazku farní osady a jednoho panství. Byliť tedy velmi opatrni, aby neměli mezi sebou „leckohos“. Za souseda do obce přijímali jen, kdo déle se tam zdržoval a bezúhonně se choval. Platila se také taxa, která v pokladničním denníku vykazuje se sumou 10—25 zl. „za přímutí“. Výše její stanovila se bezpochyby dle kabátu.

Pravil jsem již z předu, že důležitou položkou ve vydání obce bývaly „dobré skutky a almužny“. Jak na jiném místě jsem napsal,¹⁾ dosahovaly tyto položky značné výše. Roku 1843. ve V. Jeníkově až 238 zl. $30\frac{1}{2}$ kr. Velká část z toho přišla pohořelým, kteří v položkách několikrát v roce jsou vykazováni a obdarováni 1—5 zl. Mimo „přichodícím pohořelým“, pro něž také na panstvích veřejná shromáždění ustanovena bývala,²⁾ zapisují se tu (r. 1817) tato zajímavější vydání „dvoum milosrdnejm po dvakrát 4 zl.“, „jednomu chudému mistru 30 kr.“, „jednomu chudému oficíru 1 zl.“, „na 4 mše svaté panu páterovi 4 zl.“, „též škol. učitelovi od figurální muziky při 4 mších svatejch 8 zl“, „též jednomu šlakem poraženému 15 kr.“ atd.

Když potřebovali vypomoci si v nouzi obilím, zvláště z jara, obraceli se na sýpky kontribučenské, kdež byly obilné fondy pro celé panství. „Za válek francouzských dali prý si sedláci schovatí obilí do panských sýpek. To tam zůstalo a začali z toho půjčovat.“ Kdo si vypůjčil na panství V. Jeníkovském, musel dátí na podzim ještě ná-měrek — na míru mejtník. Na panství Želivském mívali sedláci od vrchnosti knížky, na které se dlužili. Dostávali míry rovné a odváděli vrchovaté. Nedostávalo-li se chudším, požádali jen sedláka o knížku a přivezli si na ni také. Oplácati museli pak sedlákovi.

Zbývá ještě pověděti, jak na Zálesí bezpečí se za noci. Málo kde již přidržují se starého zvyku, že „přštalka chodí po domech“,

¹⁾ Časopis Společnosti přátel starož. česk. v Praze, roč. IV. seš. 1 a 2.

²⁾ Mimo tuto poznámku, kterou našel jsem v obec. počtech V. Jeníkov o veřejných těchto shromážděních pro pohořelé, jsem se více nedověděl.

jak dělo se dříve. V každém čísle měli jednu noc ponácku a ráno poslali přšalku, již ponocující byl opatřen, o číslo dále. Většinou nyní pro pohodlí a po příkladu měst zbabili se ponáček, ustanovivše si ponocného, který dostává službu od obce. Ve Větr. Jeníkově mívá ponocný halapartnu a roh, na který troubil. Ve žních a za tmavých nocí dosud ponocují s ním po číslech.

K dějinám Zlaté stezky.

L. Domečka.

(Dokončení.)

II. Pře Prachatických s Vilémem vévodou Bavorským.

Sláma ve svém „Obraze minulosti starožitného města Prachatic“ uvádí několik rozepří, jež Prachatičtí vedli po většinou se sousedy svými o to, že tito proti znění privilegií jim udělených vozili sůl do Čech po cestách jiných a Zlaté stezce se vyhýbali. K rozepřím těm řadí se též rozepře Prachatických s Vilémem vévodou Bavorským, o níž Sláma zmínky nečini. Oč se jednalo, poznáváme z německého listu Petra Voka z Rožemberka k nejvyššímu purkrabí království Českého Adamovi z Hradce, daného na Krumlově 21. prosince 1593., a uloženého v zámeckém archivě jindřichohradeckém. Pán z Rožemberka žádá v něm pána z Hradce, aby se za Prachatické přimluvil u císaře a jeho radů a celý spor s vévodou Vilémem jim vysvětlil. Vévoda Vilém počal totiž voziti sůl z Bavorska do Čech po nově zřízené cestě, která vedla z Vilshofenu na Strassenau, Kašperské Hory, Klatovy a Sušici. V tom Prachatičtí spatřovali porušení svého starožitného privilegia, že sůl do Čech smí se voziti jedině po Zlaté stezce z Pasova do Prachatic. Již ve sporu s Klatovy, Sušicí a Kašperskými Horami r. 1575. ukazují Prachatičtí k tomu, „že se jen ke zkáze celého království s markrabstvím Moravským a Slezskem branice na tolika místech v nově otvírají“ a podobně ve sporu s vévodou Vilémem dovolávají se toho, že „přes les jakožto naši jedinou, přirozenou zemskou hradbu nikdo se dříve neodvážil nové cesty zřizovati celé zemi k nekonečnému nebezpečí.“ „Jestliže dříve někdo nové cesty dělal, římskí císařové a králové čeští dávali je ničiti a zasekávati. Císař Ferdinand I. a Maximilian II. zvláštními patenty dělání nových cest zakázali, neboť dobře věděli, že celá země nemá výdatnější ochrany proti vpádům nepřítele nad pomezní hvozd šumavský.“ Četně lidí žíví se též dovozem soli a z těchto by mnoho o svou výživu přišlo, kdyby obchod solí v jinou stranu se obrátil. Nové silnice mohou dále upotřebeny být jen v létě a při stálé zimě. Za nepohody, větru a deště nelze jich bez nebezpečí užívat. Obilí, vyvařené a čerstvé máslo, sýr a jiné potřeby mohou být posílány jen

po staré cestě. Mimo to bude se sál prodávati za cenu, jakou ustanoví vévoda Bavorský, a zdraží se. Bavory zmocní se solního monopolu a tím se povznesou, avšak císaři zmenší se příjem ze cla a mýta, které dle staré smlouvy v Písku a Prachaticích se vybírá.

Jak spor tento byl vyřízen, není nám známo.

Příspěvky rodopisné.

III.

„Štambuch“ Mírků ze Solopisk.

B. Bernau.

O rytířské rodině Mírků ze Solopisk položili jsme zprávy některé ve spise „Plaňany s okolím“, k nimž tuto poukazujeme. Zprávy tam a jinde podané nalézají valného doplnění a rozmnoužení „Štambuchem“ rodu tohoto roku 1572. pořízeným, do něhož potom až do konce XVII. věku bylo zapisováno. Kniha ta náleží nyní Uměleckoprůmyslovému museu v Praze a byla nám učiněna přístupnou přátelskou ochotou p. F. A. Borovského, kustoda a správce knihovny téhož musea.

Kniha tato (rozměr : 20 × 29 cm.) obsahuje nyní 98 listů párových, do pevných desek XVIII. věku svázaných. První 2 listy jsou prázdné. Na třetím stojí toto psáno:

„Ich Franciscus Romedius Mirek v. Solopisk Ihro Röm. Kail. Maytt. Francisci des Ersten und Ihro auch Kayl. auch zu Hungern und Böheimb Königl. und Apostolischen Maytt. Mariae Theresiae wirklicher Obrister und der Königl. Hungarischen Vestung Erlau Commendant habe dieses unseres Stammbuch auf das neue einbinden, und, weilen einige Blätter daraus gerissen worden seind, andere Lehre Blätter zu dem Ende einziegen lassen, dass sammentliche Von dieser unserer Familie Ihrer Nachkommen Namen, und Wappen auseczen und Anmahlen lassen können.

Damit aber auch ein jedermanniglich mein Aufkommen ansehen und weiteres abnehmen möge, wie wunderbahr mich die unendliche Vorsichtigkeit und Müldreicheste Hand Gottes aus manicherlei grossen Gefahren gerissen, und Bies zur Obrist Charge geführet hat, so seynd nachstehende Annotationes Beygesetzt worden wie folget :

Ao. 1720. d. 30ten Novembri zu zeiten Glorwürdigster Gedächtniss Ihro Röm. Kayl^{en} Maytt. Caroli VI^{ti} Bin ich Bey dem Löbl^{en} General Leinbruckischen Regiment Fähndrich worden, welches Regmt. so dann Ihro Durchlaucht Albreth Wolfgang Marggraff zu Brandenburg überkommen haben.

1727. d. 25ten Novemb. wurde ich von gedacht Sr. Durchlaucht als Lieutenant denominiret, wie es das Decret ausweiset.

1734. Seind Seine Durchlaucht Prinz Culmbach in der Battalie Von Parma in Italien Todtgeschossen worden, wonach dieses Löbl.

Rgmt. der H. Feld-Marschall Lieutenant Br. v. Luccoff, nach dessen Absterben aber den H. F. M. L. Br. v. Rott erhalten hat.

1741. Bin ich bey Aufrichtung des Löbl^{en} Graf Andrazischen anjezo aber so genannten Niclas Eszterhazischen Inf. Rgmt. Erster Hauptmann und sodann 1745 Bey nembl. Regmt. Obrist Wachtmeister worden.

1750. d. 30ten Novemb. Vermög Kayl. Decret unter dem Hallerschen Rgmt. zum Obrist-Lieutenant avancirt. Ao. 1755 d. 26ten Septemb. auf allerhöchsten Befehl Ihro Maytt. zu dem Löbl^{en} Wayl. Ihro Königl. Hoheith Erz-Herzog Carlischen Inf. Rgmt. Transferiret, darbey als wirklicher Obrister, und der Hungarischen Bataillon Commandant gestanden.

1757. den 20.ten July Bin als Comendant der Hungarischen Vestung Erlau allgnädigst ernennet worden.

NB. Dass ich Leyder Gott so Lang Lieutenant geblieben ist die Ursach dass dieses Regiment so Viel Hrn. Generaln gehabt, und jedweder die eigene Clienten Befreunde zu avanciren gesuchet, wodurch die alten Officier alle mahl zuruckgeblieben und praeteriret worden seynd[“].

Čtvrtý a pátý list jsou opět prázdné. Na šestém — prvním původního rukopisu, nachází se přípis některého z pánu Mírků, zakladatele tohoto „Štambuchu“, v němž praví, že pro zachování památky svého rodu tyto knížky nákladem svým způsobil a v nich co z paměti jeho a z jistých zpráv se shledati mohlo, shromáždil, také obdarování slavné paměti krále Jiřího Prokopovi a Mírkovi bratřím vlastním ze Solopisk dané, z latinského jazyku na česko vyložené, vepsati dal.¹⁾ Žádá potomků, aby práci tuto vděčně přijali a v ní dalším zapisováním pokračovali. „Stalo se v středu přede sv. Lucií Letha Panie 1572.“

Na druhé straně tohoto listu nachází se zapsáno několik výpisů z desk, předků do rozrodu nezařaděných se týkajících, dosti zmatených a pro badatele ceny nemajících.

Pak následují opět 4 listy novější, tak jako prvnějších 5 většinou vodní znamení: Friedland 1749. — nesoucí.

Desátým listem počínaje jsou rodopisné zprávy upraveny tak, že z pravidla vždy na levé straně jednoho listu v rámci text o členu z rodu Mírků, na protější (pravé) straně drohého listu text o manželce neb manželu sňatkem spřízněného rodu zapsán jest a pod texty těmi příslušné znaky v barvách vyvedené připojeny jsou.

Znaky jsou většinou v rozměrech (přibližně) 10 × 15 cm. provedeny. Několik listů chybí, 2 znaky provedeny jsou jinou rukou v rozměrech značně menších, jeden neproveden vůbec, u jiného chybí text.

List původního rukopisu, na jehož druhé straně nalézal se text a znak k Janu Mírkovi ze Solopisk a na Synči se vztahující, chybí.

Na přední straně 11. listu (21. stránce rukopisu) stojí tudíž psáno :

¹⁾ Dotčený list chybí.

Paní Anna Dlouhoveská z Dlouhé vsi, manželka pana Jana Mírka z Solopisk a na Synči.

(Znak Dlouhoveských)

Strana 22—23:¹⁾

Pan Jan Mírek ze Solopisk a na Synči pojal sobě druhou manželku p. Annu Škopkovou z Bílých Otradovic. Neměl s ní žádného plodu, po roce umřela.

(Znak Mírků.)

(Znak Škopků.)

Strana 24—25:

Opět p. Jan Mírek ze Solopisk a na Synči pojal sobě třetí manželku paní Dorotu Sendražskou z Sendražic a zplodil s ní syna, který jméno měl Beneš.

(Znak Mírků.)

(Znak Sendražských.)

Strana 26—27:

Pan Jan Ssust z Chottce pojal sobě za manželku p. Kateřinu Mírkovou z Solopisk, napřed jmenovaného p. Jana Mírka z Solopisk dceru.

(Znak Šustů z Chotče.)

(Znak Mírků.)

Strana 28—29:

Pan Zdislav Buzický z Buzic pojal sobě za manželku p. Marianu Mírkovou ze Solopisk, nadepsaného p. Jana M. ze S. dceru. Umřela r. 1548., ten čtvrtok, jenž slove hromonic.

(Znak Buzických.)

(Znak Mírků.)

Strana 30—31:

Pan Jiřík Mírek ze Solopisk a na Synči, syn napředpsaného p. Jana Mírka, pojal sobě za manželku p. Ludmilu Bedřichovskou z Komne a s ní zplodil syna Jana a 2 dcery Annu a Kateřinu.

(Znak Mírků.)

(Znak Bedřichovských.)

Strana 32:

Pan Jan Hrabaně z Přerubenic a na Pečkách pojal sobě p. Annu Mírkovou ze Solopisk, p. Jiříka M. ze S. a na Synči dceru. Umřel 1571. v outerý po svatém Pankráci.

(Znak Hrabaňů.)

List (33—34) chybí.

Strana 35:

Př. Kateřina Mírková ze Solopisk, manželka téhož p. Boleslava Hanykýře z Semína nad Labem. Umřela vejšmenovaná Kateřina den svatého Pankráce 1571.

(Znak Mírků.)

Strana 36—37:

Pan Jan Mírek ze Solopisk a na Synči pojal sobě za manželku p. Dorotu Wyšňovskou z Petrovce. Umřel 1571. ve čtvrtok na obrác. sv. Pavla na víru.

(Znak Mírků.)

(Znak Wyšňovských.)

¹⁾ Texty nad erby manželek, nová udání neobsahující, vynecháváme.

Strana 38—39:

Pan Beneš mladší Mírek ze Solopisk a na Chotejši, syn napředpsaného p. Jana M. ze S., pojal sobě za manželku p. Anežku Střelovou z Rokyc a zplodil s ní dceru Dorotu. Ženil se na Libenicech leta 1548.

(Znak Mírků.)

(Znak Střelů.)

Strana 40—41:

Pan Vratislav z Mitrovic pojal sobě za manželku pannu Dorotu Mírkovou ze Solopisk. Dálo se leta 1572. v neděli po obrácení sv. Pavla na víru. Ženil se v Brodě českým.

(Znak Mitrovských.)

(Znak Mírků.)

Strana 42—43:

P. Adam Materna z Květnice a na Přítoce pojal sobě za manželku pí. Annu Mírkovou ze Solopisk, pozůstalou vdovu po p. Janovi Hrabáňovi z Přerubenic. Dálo se v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení leta 1573. Umřel 1590. v pátek po obrácení sv. Pavla na víru křesťanskou.

(Znak Maternů.) (Znak Mírků.)

Strana 44—45:

Leta 1590. pan Jiřík Mírek ze Solopisk a na Synči, syn napředpsaného p. Jana Mírka a pí. Dorky Wišňovské z Petrovce, pojal sobě za manželku p. Kateřinu Tamchynku z Doubravice a bylo veselí na Synči v neděli masopustní léta ut supra věnováno po ní 200 kop grošů českých.

P. Kat. Tamchynka z Doubravice, manželka téhož p. Jiříka Mírka z Solopisk na Synči a již na Plaňanech.

(Znak Mírků.) (Znak Tamchynů.)

Strana 46—47:

Leta P. 1593. v outerý po sv. Voršile oženil se p. Jan Zikmund Mírek ze S. a na Synči, bratr předpsaného p. Jiříka Mírka, pojal sobě p. Annu Rašínsku z Ryzmburka, na Doubravanech bylo veseli. Umřela léta 1599. v času morového povětří.

(Znak Mírků.)

(Znak Rašínsků.)

Strana 48—49:

Leta Páně 1600. týž p. Jan Zikmund Mírek oženil se po druhé, pojal sobě pannu Žofii Kasalickou z Kaštic a na Pašiněvsi.

(Znak Mírků.)

(Znak Kasalických.)

Obr. 50. Znak Tamchynů z Doubravice.
(Ukázka erbu ze Štambachu.)

Strana 50—51:

Pan Jiřík Mírek z Solopisk a na Plaňanech oženil se po druhé pojal sobě p. Kateřinu Salavku z Lípy.

(Znak Mírků.)

(Znak Salavů.)

Strana 52—53:

Leta P. 1613. v pondělí po neděli prosební oženil se uroz. a stat. rytíř p. Vilím Jestříbský z Ryzmburka na Homily a Zvíkově, pojal sobě p. Marii Mírkovnu ze Solopisk, dceru p. Jiříka Mírka s př. Kateřinou z Doubravice zplozenou. Věnováno po ní 1000 kop míš. Kterýž jí obvěnem nad věno 500 kop. míš. přidáno.

(Znak Jestříbských.)

(Znak Mírků.)

Strana 54—55:

Pan Jindřich Slánský z Doubravice pojal sobě paní Marii Jestříbskou z Solopisk, dceru p. Jiříka M. z S. Oženil se ve středu po božím vstoupení leta 1616. a umřel l. 1617. při času tří králů.

(Znak Slánských.)

(Znak Mírků.)

Strana 56—57:

Pan Radslav Beřkovský z Šebířova pojal sobě za manželku pannu Mandalenu Mírkovu ze Solopisk, dceru p. Jiříka Mírka, leta 1616. ve středu den sv. Václava.

(Znak Beřkovských.)

(Znak Mírků.)

Strana 58—59:

Leta P. 1621. v úterý po provodní neděli oženil se uroz. pán Karel Heczer z Aurochu, pojal sobě za manželku p. Dorotu, dceru Jiříka Mírka ze Solopisk a na Plaňanech.

(Znak Heczrů.)

(Znak Mírků.)

Strana 60—61:

Text chybí.

(Znak: dva češeny křížem.)

(Znak Mírků.)

Strana 62—63:

Jaroslav Svatomír Mírek z Solopisk a někdy na Plaňanech. Anna Mírková rozená Králová z Hoření Dobré vody.

(Znak Mírků.)

(Znak Králů z Dobré Vody.)

Strana 64—65:

Uroz. a stat. rytíř pan Fridrich Šťastný Mírek z Solopisk pojal sobě za manželku urozenou pannu Dorotu Ceciliu Kapounku z Vojíkova (správně „Svojkova“). Bylo veselí leta 1651. dne 5. Febr. v Mladé Boleslavi pana Salamonovým domě.

(Znak Mírků.)

(Znak Kapounů ze Svojkova.)

Strana 66—67:

Uroz. a stateč. rytíř pan Henrich Jiří Mírek ze Solopisk oženil se léta 1677. dne 9. máje. Pojal sobě za manželku uroz. pannu Ludmilu Veroniku rozenou Bredemutku z Luznburku. Usnula v pánu 15. máje 1705.

(Znak Mírků.) (Znak: na břevně kosmo položeném 3 kotvice.)

Strana 68—69:

Leta 1687. uroz. a stateč. rytíř pan Filip Zigmund Mírek ze Solopisk oženil se a pojal sobě za manželku uroz. pannu Kateřinu Miškovnu ze Žlunic.

(Znak Mírků.)

(Znak Myšků.)

Strana 70:

Urozený a statečný ryt. p. Joannes Mírek ze Solopisk, p. Henricha Jiříka Mírka první syn, umřel ve vojuče.

(Znak Mírků.)

Strana 72:

Uroz. stat. ryt. p. Franc Mírek z Solopisk, ur. a stat. rytíře Henricha Jiříka Mírka z S. druhý syn, umřel.

(Znak Mírků.)

Strana 74:

Ur. a stat. ryt. p. David Mírek ze Solopisk, ur. a st. ryt. Henricha Mírka z Solopisk třetí syn. Má jednoho syna.

(Znak Mírků.)

Strana 76:

Text chybí. (Znak Mírků.)

Strana 78:

Uroz. stat. ryt. p. Ferdinand Mírek z Solopisk, uroz. a stat. ryt. p. Henrycha Mírka z Solopisk pátý syn. umřel.

(Znak Mírků.)

Strana 80:

Uroz. stat. ryt. p. Joannes Procop Myrek z Solopisk, syn uroz. a stat. ryt. pana Philipa Sigmunda Myrka z Solopisk umřel.

(Znak Mírků.)

Strana 82:

Text chybí. (Znak Mírků.)

Následuje 21 prázdných listů. Listem 62. a str. 124. počínají opět pravidelné texty a erby.

Strana 124—125:

P. Václav Mírek ze Solopisk a na Hranicích pojal sobě za manželku p. Mandalenu Voděradskou z Hrušova a zplodil s ní 2 syny, Štěpána jinak Šteffana a Jiříka. Umřel v sobotu po sv. Martině v 5 hodin na noc a v Pečkách pochován léta 1531. Ženil se 1517. Pí. Magdalena Voděradská z Hrušova, manželka p. V. M. z S. a na H., umřela 1557. ten outerý po seslání Ducha svatého.

(Znak Mírků)

(Znak Voděradských.)

Strana 126—127:

P. Štěpán jinak Šteffan Mírek ze Solopisk pojal sobě za manželku p. Appolonu Nykláškovu z Žitenic, zplodil s ní syna Václava a dceru Johannu. Ženil se léta 1546. v úterý masopustní. Pí. Appolena Nykláškova z Žitenic, manželka téhož p. Štěpána jinak Šteffana M. z S., umřela 1554. v pátek na sobotu den Mladátek.

(Znak Mírků)

(Znak Nyklášků.)

Strana 128—129:

P. Štěpán jinak Šteffan Mírek ze Solopisk pojal sobě za manželku p. Kateřinu Bydlínovou z Nuzkovic, stalo se leta 1560. ve čtvrtk na sv. Prokopa. Leta 1590. ve čtvrtk před sv. Trojicí rozmohl se týž p. Štěpán Mírek a umřel v pondělí v noci ve 3 hod. na noc po sv. Trojici. U Hory u sv. Barbory pochován maje věku svého .... leta.

Paní Kateřina Bydlinka z Noskovic, manželka téhož p. Štěpána jinak Šteffana M. z S. druhá. Leta P. 1606. v sobotu po neděli jež slove Misericordia hodin sedm před dnem umřela táz pí. Kateřina z Noskovic maje věku svého 70 let a pochována při kostele sv. Panny Barbory u Hory Kutny.

(Znak Mírků.)

(Znak Bydlínů z Noskovic.)

Strana 130—131:

Leta 1575. ženil se p. Alexander Podhradský z Vlčí Hory ten pondělí po Novém Létě a umřel 1582. v sobotu po sv. Ondřeji. Johanka Mirkova ze Solopisk napřed psaného p. Št. Mírka dcera.

(Znak Podhradských.)

(Znak Mírků.)

Strana 132—133:

Leta 1575. oženil se napředpsaného p. Stefana Mírka syn Mírek tu neděli před sv. Václavem a pojal sobě pannu Kateřinu Konárovskou z Libanic. Umřel leta 1580. v sobotu po sv. Janu Křtiteli.

Táz p. Kateřina Konárovská z Libanic manželka dotčeného V. M. z. S. a bytem svým v Milčicích, umřela l. 1582. ten čtvrtk po sv. Martinu.

(Znak Mírků.)

(Znak Konárovských.)

Strana 134—135:

L. P. 1583. oženil se napřed dotčeného p. Štefana Mírka syn Jindřich tu neděli před sv. Janem Křitem, pojal sobě pannu Evu Zykotovnu z Perknýrova Ostrova.

Táz p. Eva Zykotovna z P. O., manželka dotčeného Jindřicha M. z S., věnováno po ní jedno sto kop míš.

(Znak Mírků.)

(Znak Zykotů.)

Strana 136—137:

L. P. 1584. oženil se Václav Sobek z Jezera a na Jezeře, v outerý před sv. Šimonem a Judou, pojal sobě pí. Johanku Mirkovnu z Solopisk napřed dotčeného p. Stefana Mirka dcera. Věnovala po sobě 500 kop míš.

(Znak Sobků.)

(Znak Mírků.)

Strana 138—139:

P. Matyáš z Freydenpachu oženil se, pojal sobě p. Mandalenu Mirkovu ze Solopisk dceru p. Stefana M. ze S. Umřel l. 1599. v mor. P. Mandalena Mirkova ze Solopisk, manželka p. Matyáše z Freydenpachu a v Poličanech. Umřela l. 1599. v mor.

(Znak Freydenpachů.)

(Znak Mírků.)

Strana 140—141:

L. P. 1595. v outerý po neděli prosebné oženil se pan Jindřich Mírek z Solopisk na Libodříčích, syn p. Šteffana Mírka, po druhé,

pojal sobě pí. Annu Baderských z Oujezda, pozůstalou vdovu po panu Divišovi Hostačovském z Petrovic. Leta 1620. ten úterý po sv. Vavřinci umřel týž p. Jindřich Mírek ze Solopisk na Nesměřicích.

Pí. Anna Baderská z Oujezda, manželka dotčeného p. Jindřicha Mírka z S. na Libodřících a Nesměřicích, umřela Leta Páně 1604. v sobotu po S. Alžbětě a ve Voděradech v kostele pochována.

(Znak Mírků.)

(Znak Baderských.)

Strana 142—143:

Leta 1599. oženil se p. Jan Mírek ze Solopisk, pojal sobě pí. Annu z Malovic pozůstalou vdovu po p. Bernartovi Maternovi z Květnice, syn předpsaného p. Šteffana Mírka z S. Pí. Anna z Malovic manželka dotýčného p. Jana M. z S. věnovala po sobě 1500 kop. mís.

(Znak Mírků.)

(Znak Malovců.)

Strana 144—145:

Leta . . . oženil se p. Jan Šatný z Olivetu a na Hlízově, pojal sobě pannu Elišku Mirkovnu, dceru předpsaného p. Šteffana Mírka z Solopisk.

(Znak Šatných.)

(Znak Mírků.)

Strana 146—147:

Leta 1601. oženil se p. Adam Hlaváč z Vojenic a na Ratěnicích, pojal sobě p. Kateřinu Mirkovnu ze Solopisk, dceru p. Jindřicha M. ze S. na Libodřících. Věnováno po ní 300 kop mís. Umřela leta 1606. ve středu po provodní neděli.

(Znak Hlaváčů.)

(Znak Mírků.)

Strana 148—149:

Leta 1601. oženil se p. Mírek ze Solopisk, syn p. Štefana M. ze S., pojal sobě pí. Annu z Švorcu, pozůstalou vdovu po p. Volfovici Heroltovi z Oupy.

(Znak Mírků.)

(Znak Švorců.)

Strana 150—151:

L. P. 1609. v neděli po Fil. a Jakubě oženil se uroz. p. Jan Jindřich Rozenhagen z Janovic, pojal sobě pí. Elišku ze Solopisk, pozůstalou vdovu po někdy p. Janovi Šatným z Olivethu a na Hlízově. Věnováno po sobě 300 kop mís.

(Znak Rosenhainů.)

(Znak Mírků.)

Strana 152—153:

L. P. 1610. v pondělí po sv. Filipu a Jakubu oženil se pan Adam Mírek, pojal sobě pannu Marianu Horňateckou z Dobročovic. Věnováno po ní 400 kop mís. Umřela táž pí. Mariana v pátek den sv. Prokopa l. P. 1625.

(Znak Mírků.)

(Znak Horňateckých)

Strana 154—155:

L. P. 1613. v outerý po sv. Bartoloměji oženil se p. Šteffan Mírek ze Solopisk, syn p. Jindřicha M. z S. na Nesměřicích, pojal sobě p. Kateřinu Kalenickou z Kalenic, pozůstalou dceru po panu Joachimovi Kalenickém z Kalenic a na Zručích. Věnováno po ní 1200 kop mís.

(Znak Mírků.)

(Znak Kalenických.)

Strana 156—157:

P. Voldřich Byšický z Byšic a na D. Královicích pojal sobě za manželku pannu Dorotu Mírkovnu ze Solopisk, dceru p. Jindřicha Mírka ze Solopisk.

(Znak Byšických.)

(Znak Mírků.)

Strana 158—159:

L. P. 1622 v pondělí po památce obrácení sv. Pavla na víru, oženil se podruhý p. Štefan Mírek ze S., pojal sobě pannu Krystinu Lukaveckou z Lukavce, dceru uroz. p. Mikuláše staršího Luk. z L. a na Všebořicích. Věnováno po ní 400 kop míš.

(Znak Mírků.)

(Znak Lukaveckých.)

Strana 160—161:

L. P. 1637. v outerý na den sv. Skolastiky, to jest 10. dne Februáře, oženil se p. Jindřich Svatomír Mírek ze Solopisk, syn pana Mírka ze S., pojal sobě pannu Alžbětu Kateřinu Přichovskou z Přichovic, pozůstalou dceru po p. Adamovi P. z P. a na Habarticích z kraje Prachtauského. Věnováno po ní 500 kop míš.

(Znak Mírků.)

(Znak Přichovských.)

Strana 162—163:

L. P. 1640. v neděli masopustní, t. j. 19. dne měsíce Februarii, oženil se po druhý p. Jindřich Svatomír Mírek z Solopisk, pojal sobě pí. Annu Kateřinu rozenou Salavku z Lípy, pozůstalou vdovu po p. Hertvíkovi Skalským z Dubu.

(Znak Mírků.)

(Znak Salavů.)

Strana 164—165:

Pojal sobě za manželku uroz. a stat. rytíř p. Jan Tayzs z Lov uroz. pannu Dorotu Mírkovnu z Solopisk, dceru uroz. a stat. rytíře p. Jana Zikmunda Mírka z Solopisk, na statku Synečským a Pašinovským pozůstalého syrotka v letu 1630.

(Znak chybí.)

(Znak Mírků.)

Strana 166—167:

L. P. 1651. na den sv. Virgiliusa, t. j. 31. Januarii, oženil se p. Jindřich Jáchym Mírek ze Solopisk, syn p. Steffana M. ze S., pojal sobě p. Annu Lidmilu Bořkovnu Dohalskou z Dohalic, dceru nejstaršího p. Jana Frydrycha Bořka Dohalského z Dohalic z kraje Hradeckého.

(Znak Mírků.)

(Znak Dohalských.)

Strany 168—169 jsou prázdné.

Strana 170—171:

Beneš Mírek ze Solopisk a na Hošticech pojal sobě za manželku p. Kateřinu Bračickou z Choczov a zplodil s ní syna Adama.

(Znak Mírků.)

(Znak Bračických.)

Strana 172—173:

P. Adam Mírek ze Solopisk a na Hošticech pojal sobě p. Elišku Krabicevnu z Vejtmile za manželku a zplodil s ní Symeona a Svatomíra a dceru Kateřinu.

(Znak Mírků.)

(Znak Krabicí.)

Strana 174—175:

P. Adam Mírek ze Solopisk a na Hošticích pojal sobě za manželku p. Kateřinu Hlaváčovou z Vojenic a zplodil s ní syna Prokopa a Alžbětu dceru.

(Znak Mírků.)

(Znak Hlaváčů.)

Strana 176—177:

Pan Jan Zalesský z Myslova a na Chvatlinách hořejších pojal sobě za manželku p. Kateřinu Mírkovou z Solopisk. A ženil se l. 1563. v neděli masopustní. Umřela a pochována v Plaňasech na den obrácení Sv. Pavla na víru 1582.

(Znak Mírků.)

(Znak Záleských.)

Strana 178—179:

P. Frydrych Nyklásek z Žitenic a na Chotouchově pojal sobě za manželku p. Marianu Mírkovou ze Solopisk a ženil se 1568. před sv. Matějem. Umřel v den sv. Havla 1582.

P. Mariana Mírkova z S., manželka téhož p. Frydrycha Nykláska z Žitenic a na Chotouchově, umřela ve středu před sv. Václavem 1582.

(Znak Nyklásků.)

(Znak Mírků.)

Strana 180—181:

Leta 1575. napřed dotčeného p. Adama Mírka syn Symeon Mírek ze Solopisk oženil se v neděli masopustní s p. Kateřinou Čejkovou z Olbramovic. Umřela ve čtvrtek po sv. Marku 1581.

(Znak Mírků.)

(Znak Čejků.)

Strana 182—183:

Leta 1577. v pondělí před sv. Valentinem oženil se p. Svatomír Mírek ze Solopisk za pannu Annu Cukrovou z Tamfeldu a na Plaňasech sídlem. Umřela táz pl. Anna v noc na ponděli po sv. Michalu a v Plaňasech pochována 1582.

(Znak Mírků.)

(Znak Cukrů.)

Strana 184—185:

Leta 1579. oženil se p. Diviš Hostačovský z Petrovic a na Černém Blátě ten čtvrtok před sv. Lucií s pannou Annou Mírkovou z Solopisk, dcerou p. Adama Mírka z Solopisk a na Hošticích. Umřela 1583. v pátek po sv. Petře v okovách, po dítěti.

(Znak Hostačovských.)

(Znak Mírků.)

Strana 186—187:

Leta P. 1581. oženil se p. Symeon Mírek ze Solopisk a na Hošticích za panu Kateřinu Cukrovou z Tamfeldu tu neděli po sv. Petru a Pavlu, syn p. Adama Mírka. Věnováno po ní pál druhého sta kop grošů čes. Umřela 1585. v outerý po smrtelné neděli.

(Znak Mírků.)

(Znak Cukrů.)

Strana 188—189:

L. P. 1583. oženil se p. Svatomír Mírek a na Plaňasech za pannu Alenu Bilskou z Karýšova v outerý den sv. Vincencia.

(Znak Mírků.)

(Znak Bilských.)

Strana 190—191:

L. P. 1583. v úterý den sv. Alžběty oženil se p. Václav Březský z Ploskovic a na Kovanicích, pojal sobě p. Alžbětu Mírkovnu z S., dceru napřed dotčeného p. Adama Mírka. Věnováno po ní půldruhýho sta kop grošů.

(Znak Březských.)

(Znak Mírků.)

Strana 192—193:

L. P. 1586. v outerý před svatou Maří Mandalenou oženil se pan Symeon Mírek, pojal pannu Salomenu Hrabaňovu z Přerubenic a na Plaňasech veselí bylo.

(Znak Mírků.)

(Znak Hrabaňů.)

Seskupení zpráv ve „Štambachu“ Mírkovském podaných učiněno jest dle 3 pošlostí rodových, jež vesměs měly za praoctce Prokopa Mírka, v úvodních slovech „Štambachu“ připomenutého, jenž r. 1489. ještě žil a tehdy tvrz Hoštice s příslušenstvím si koupil. (Poz. desk z. II. 438.) Ze 4 synů jeho zemřel Hynek bezdětek r. 1499. a bratři jeho Jan, Václav a Beneš stali se zakladateli 3 větví, z nichž Janova na Synči u Č. Brodu, Václavova na Hranicích u Kolína a Benešova na Hošticích u Zásmuk vládla. Tato poslední vymřela již r. 1592. Šimonem Mírkem ze Solopisk na Plaňanech, po němž Jiřík Mírek z větve synečské statek plaňanský zdědil.

Zprávy o potomstvu Jiříkovu, jež ostatní větve Mírků ze Solopisk přetrvalo, nejsou ve „Štambachu“ úplné, aniž zřejmo, čí syn byl Frant. Romedijs Mírek, císařský plukovník a velitel pevnosti Jagerské, jenž v polovici XVIII. stol. majetníkem „Štambachu“ byl, rodinné památky této se ujal a ji deskami a novými listy opatřiti dal. Poněvadž pak mužské potomstvo Filipa Zikmunda Mírka, jak též ze svědecství r. 1732. dne 2. prosince svob. pánem Gottfriedem z Wunšviců vydaného vysvítá, synem jeho Janem Prokopem Mírkem vymřelo, a z 5 synů Henrycha Jiřího Mírka čtyři tolíkéž bez potomstva smrtí sešli, mohl by Frant. Romedijs býti nejspíše synem třetího syna Henrychova, Davida. Ostatně byl dle všeho tento Frant. Romedijs posledním mužem starožitného rodu svého.

Staré výzdoby kostela sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě.

Vratislav Votruba.

Oprava kostela sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě vleče se již od roku 1875.; podle potřeby, hlavně však podle prostředků peněžních udělá se v některém roce více, v jiném méně neb docela nic. V r. 1890. pokročila oprava na průčelí západní, které na celém chrámě nejvíce bylo zpustošeno. Věže na obou křídlech toho průčelí stojící ukazovaly ještě jakž takž původní svůj tvar, ale zed je spojující, určená

pro portál, průčelní veliké okno a snad i štit, jenž by zakončil střechu hlavní lodi, byla ve stavu přežalostném. Původní líce té zdi nebylo vlastně ani viděti, neboť ji kryla mocná přizdívka, která patrně zabránila jejímu sesnutí. Dalo se tušiti, že pod tou přizdívko objeví se způsob, jakým v době gotického stavitelství byla řešena tato část chrámová.

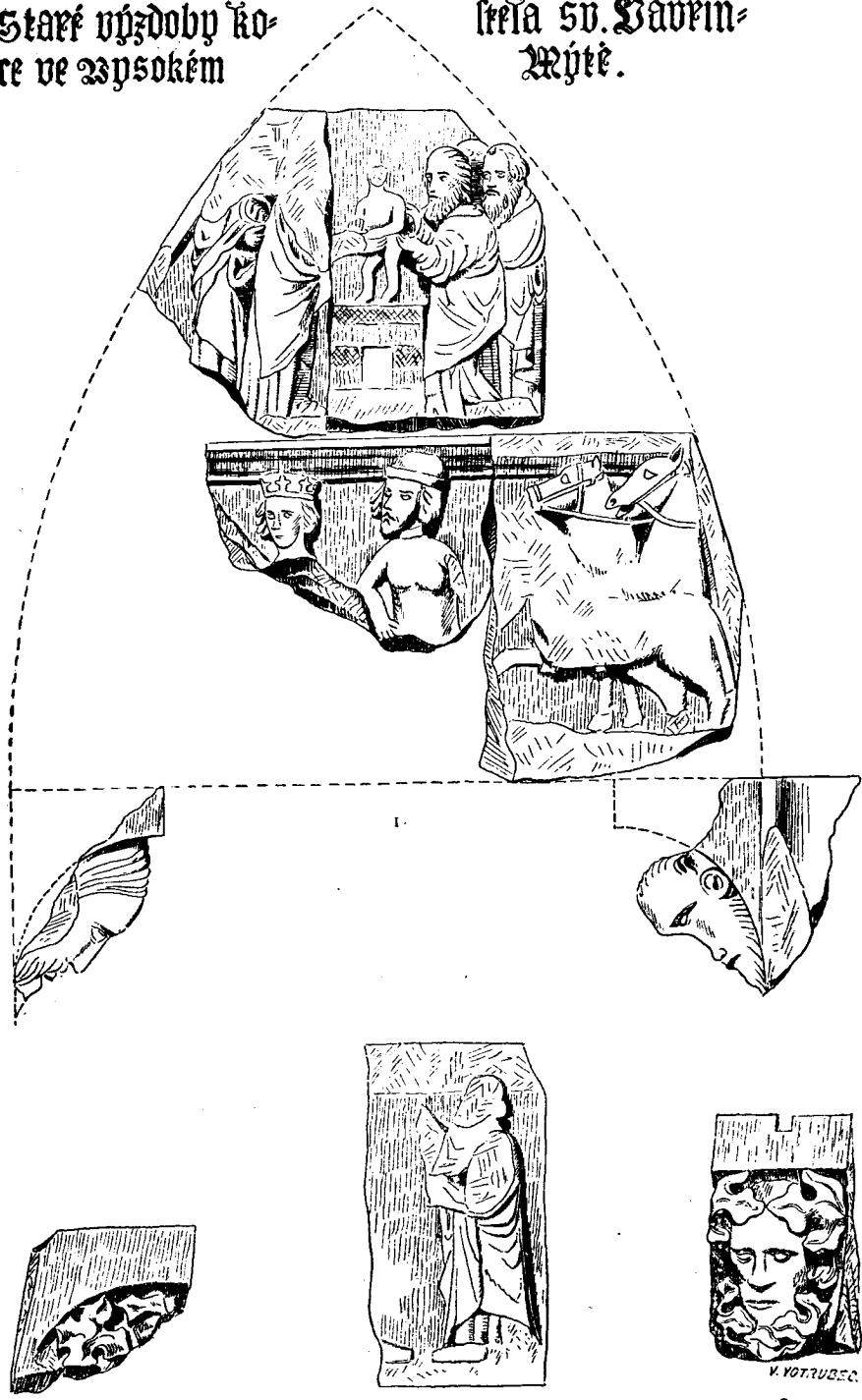
Při bourání celé té zdi i její přizdívky objeveno také vskutku vysoké průčelní okno v hrotitý oblouk zaklenuté s původním ostěním, avšak kružby zbavené, v přízemí pak nalezen zbytek portálu, totiž levé jeho ostění (kdybychom vcházeli do chrámu), zachovalé až do té výše, kde počalo přecházeti v hrotitý oblouk. Ostatek portálu nalezen ve zmíněné přizdívce, ve které uloženo bylo především mnoho kvádrů jemně článkovaných, které dříve tvořily oblouk portálu, dále pak mimo jiné ty ozdobné kameny, které na přiloženém obrázku tak jsou seskupeny, aby na první pohled bylo zřejmo, že nálezejí portálu. Jen maska dáblová (v pravo pod tympanonem) nalezena byla již dříve nad klenutím jižní lodi, kde ležela pohozena.

Cenu nalezených skulptur dlužno hledati hlavně ve vzácnosti, s jakou portálové oblouky českých chrámů bývají figurálně vyplňeny. Vysokomýtské tympanon rozděleno bylo vodorovnou římsou ve dvě pole. V hořením poli nalézáme Očištování Panny Marie, jak souditi možno ze dvou hrádků a dvou holoubátek, vlastně ze čtyř zobáčků, které krajní postava v levo v rukou drží. V dolní pole tympanonu náležejí tři kusy, jak z římsy nad figurami probíhající dlužno souditi. Na obrázku nenalézají se všecky tři kusy v tomto poli, nýbrž jeden z nich znázorňující celou postavu nakreslen jest o sobě dole. Příčina toho vězi v prostém početním výkonu. Sečteme-li totiž šířky těchto tří kusů při horních okrajích (skupina koní 36 cm + zbytky dvou postav 50 cm + celá postava 30 cm), obdržíme délku dolního pole, která se nikterak nedá stěsnati pod dolení kraj horního pole, zabírající po doplnění málo přes metr. A nebyla by to ještě celá délka dolního pole, poněvadž proti střevíci celé postavy viděti počátek střevíce jiné postavy, která by nutně pole v levo prodloužila. Tato počtařská úvaha vede nás k závěrce, že v těchto třech kusech máme před sebou vlastně zbytky dvou tympanonů, k čemuž ostatně nutí nás i 4 nosníky tympanonu. Ale nalezly se ještě další dva nosníky, z nichž jeden zasadili při nynější opravě do hlavní římsy jižní lodi; a poněvadž má kostel 3 portály, byly asi všecky podobně vyzdobeny.

Seřadění nosníků jest na obrázku našem libovolné. Proti hlavě dáblové položena jest hlava upomínající nejvíce na Krista. Z ověnčených hlav jen jedna úplně jest zachována. K nakreslenému skupení kusů dolního pole tympanonu vede nás myslénkou podobné tympanon kostela Panny Marie (Liebfrauenkirche) v Norimberce; tam totiž tympanon hlavního portálu rovněž jest rozděleno v horní a dolní pole: horní rovněž představuje Očištování P. M., dolní pak v levé polovici narození Páně, v pravé příchod sv. Tří králů. Poněvadž i tam na samém pravém kraji dolního pole spatřujeme koně družiny královské, nemůžeme se ubrániti myslénce, že původce tympanonu vysokomýt-

Staré výzdoby ko-
re ve zypsokém

stele sv. Vavřin-
ské.

4.

Obr. 51. 1. Tympanon se dvěma nosníky. 2. Postava z dolního pole tympanonu
3. Nosník úplně zachovalý. 4. Úlomek nosníku.

ského buď dle panující tradice neb dle výkresů v hutích kamenických kolujících řešil podobně úkol svůj. Oba tympanony jsou si podobny však právě jen myslénkou, neboť provedením liší se od sebe naprosto. Koně našeho tympanonu by tedy náleželi družině sv. Tří králů. Vedlejší kus dal se hořením okrajem dosti dobře přiložiti ke koním. Figura koním nejbližší mohla by představovati sluhu držícího koně na uzdě; korunovaná hlava jest ženská a snad tedy představovala P. Marii; svatí Tři králové by pak zaujímali levou stranu dolního pole. Tím ovšem vypadlo by tympanon širší, než odhadnuto jest na výkrese.

Do které doby nutno klásti tyto skulptury, na to dobře ukazují nosníky, jichž hlavy věnčeny jsou gotickým luppením, neboť tytéž luppeny shledáváme v lodích chrámových a zvláště v přistavěné kapli sv. Jana Křtitele. A tyto prostory chrámové najisto jsou zbudovány po r. 1461., kdy požár města zničil i původní chrám, pocházející z doby založení města Přemyslem II. Způsob, jakýmž dláto na těchto nosníkách vypracovalo oči, úplně se hodí i na postavy tympanonu; i vousy podobné jsou zpracovány, úprava pak vlasů ukazuje na známý účes z doby Jiříka Poděbradského.

Kdy pobořen byl náš portál a kdy jeho trosky octly se v přidívce západního průčelí, o tom poučuje nás další historie kostela. Velký požár města r. 1774. krutě stihl i kostel sv. Vavřince. V městských knihách čteme, kterak nebezpečným se jevilo dílo na kostele, když konečně se přistoupilo k opravě, která byla v podstatě nuzně dokonána v r. 1777. Při tehdejší zvláštní náboženské horlivosti, kdy kvetla bratrstva sv. růžence, sv. Škapulíře a pásku sv. Augustina vedle bratrstva kóru literátského, nedivme se, že všeliké masky ve veřejích chrámových, požárem nad to snad porouchané, krátce otloukali. Ale vážili si jich aspoň tolik, že je pro památku uložili v přidívku. Nejsme lepší! Při nynější opravě těch starých motivů vůbec neužito: povstal portál nový, ozdobený motivy cizími, který v celý ráz kostela naprosto se nehodí; ba staré ty skulptury bývaly by zničeny, kdyby se jich nebylo ujalo městské museum.

Některé zprávy o hospodářství panském v knížectví Frydlantském.

Dr. J. V. Šimák.

Vévoda Frydlantský Albrecht byl dobrý oekonom. Rozsáhlé statky své opatřil organovanou správou, již v čele stál jako direktor rytíř Kunaš z Machovic, člen komory knížecí v Jičíně. Jemu podléhalí hejtmani na panství a purkrabí na zámcích ve věcech hospodářských. Pro knížectví vypracována byla obřírná naučení, jež zachovala se v kolika exemplářích. Dle okolnosti vydávány byly instrukce zvláštní pro jednotlivá panství.

Roku 1632. koupil kníže panství Lomnické, Kostské, pak statky Tuří a Hubojetý. Bylo potřebí nové zboží shlédnouti a spořádati ve shodě s ostatní državou.¹⁾ Okolnosti té děkujeme několik zpráv zajímavých, jež zachovaly se v archivu místodržitelském pod signaturou F 26. Zprávy ty podává úředník komory Václav Králík, pozdější regent panství Valdštejných, dne 22. a poslední 27. června. Jim přidáváme obdobnou zprávu z panství Lemberského.

1. Instrukce úředníkům na panství Kostském.

Panu hejtmanu spolu s jinými officíry jeho počnouce od 19. Junii jaká služba jemu penězitá a jim též jiné deputátní věci měsíčně a týždenně vyházetí budou, stane se jisté nařízení z komory JMKn.

Pivo bílé z pivovaru aby se z této várky již po 5 fl. vystavovalo a šrůtky z každého sudu po 9 kr. odvozovalo. Z té šrůtky za příjem do důchodu JMKn. jednu polovici pokládati a druhou sládku odvozovati, nebo sládku půjde též měsíčná služba.

Sládek aby baby nebo dolívky větší mimo sud čtyřvěderní nemíval, k němu dohlížeti a ty sudy které on k babě nebo k dolívce užíval, zkassirovat.

Sudy všechny, čtyřvěderní aby byly, zvisitovati dátí, tak aby šenkýři a krčmáři nenaříkali.

Sládek povinen bude vždycky ve 4 nedělích za ocet tak mnoho peněz, zač by toho času půl sudu piva vystavované (sic) bylo, do důchodu JMKn. odvozovati.

Nicméněji povinen bude sládek z každé várky za spíleční pivo peněz do důchodu JMKn. odvozovati tak mnoho, zač by tehdáž $\frac{1}{4}$ sudu piva bílého vystavováno bylo.

Co se za kvasnice a řídké pivo od sládka předešle odvozovalo, toho se nyní, až by se tomu gruntovnější vyrozumělo, při tom zanechává.

Jsouce od JMKn. všecken pšeničný slad, jehož se vyměřilo 425 korců, přidán, z něho vždycky až do výváření jeho na jeden sud piva na vejstav po 1 kor. dávati, však dolívka a deputáty musí z toho vycházeni, a na to nechť se sladu nepřidává.

Pro větší odbyt piva a zvětšení důchodu JMKn. trefilli by sládek pivo mudranců várči, podobným spůsobem, jako v Turnově, tomu se povoluje. Porozumí se první anebo druhé várce, jak lidé budou k němu chuť mítí.

Písar důchodní dle povinnosti jeho má každého těhotné hospody a krčmy, a to ty, kdež by rozuměl, že toho těhotné pivo nebrali, visitovati, tak aby nikdá bez piva nebyvali.

Jsouce nyní čas letní, že pivo pojednou zkyselí, poručiti bednáři, s potřebu poloousudí dvouvěderních nadělati, tak aby při každé várce, při nejmenším do 10 polousudí nalívanó bylo. Budou se moci ta polousudí do těch krčem, kdež malé vesnice jsou a silnice skrze není, vystavovati.

Sládek aby dobré pivo varil a je nepřebíral; bude povinnost panu hejtmana i písare důchodního často k němu dohlížeti, a věrnost průbovatí.

Povalečuv sládovnických v verštatě netrpěti nebo skrz nečastokráte vrchnosti i sládkům skrze kouzla jejich znamenitá škoda se děje a působi.

Poněvadž na všech panstvích JMKn. v městech i v městečkách z senku každého vědra vína za 8 pinet peníze, po čem se šenkuje, do důchodu JMKn. se odvozují, budou sousedé Sobotečtí povinni, a to ti, kteří by víno šenkovali, také tomu od 19. Junii obvyknouti a zadostí činiti. Protož jednomu tomu každému víno neprodleně zvisirovati a vyrozuměti, jak by mnoho který vína měl, a jak mnoho by se kterému contribuci podle nahofe oznameného spůsobu dátí dostalo. Z té pak contribucí přijde polovice JMCis. a druhá polovice JMKn. Contribuci nálezející JMCis. písar důchodní povinen bude vejběrcímu do města Jičína odvozovati, a druhou, nálezející JMKn., sobě za příjem mezi jiné důchody JMKn. pokládati.

¹⁾ List o tom zem. hejtmanu Taxisovi: 14. června 1632. z ležení u Brozan.

Po dnešní den žádný z sousedů Soboteckých, který by víno šenkovali, nemá vína v velikých nebo malých nádobách dáti dříve, pokud se při panu hejtmanu neopoví, a se nezvisíruje, do sklepů skládati. A to pod propadením všeho toho vína k ruce JMKn.

Pro lepší vysetření toho má pan hejtman jednu hodnou osobu v městě Sobotce, která by na skládání a šenk vína skutečný pozor dávala, zřídit.

Užitek z pálení nebo šenkování páleného nenáleží JMKn., ale JMt. panu Maximiliani v Valdštejna. A tak, kdo by je v městě Sobotce nebo v vesnicích páliti chtěl, musí se při panu Kunšovi, direktoru komory JMKn. ohlášiti, bude jemu proti jistému platu povoleno. Co se krémáře dotýče, když toliko z každého sudu piva po 12 kr. za ten užitek písáři důchodnímu, počnouce hned z této první várky, odvozovati budou, mohou, kde budou chtít, pálený sobě k šenku kupovati.

Krav dojních nedostávajíce se do dvoru JMKn. 52, ty neprodleně a to nejdýleji do téhodne, mezi lidmi poddanými obštělovati, je hotovými penězi zaplatiti nima dvory dosaditi; nebo dvory bez dobytku jsou tak užitečny, jako měsíc bez peněz.

Máslo od krav na váhu pražskou — vypůjčíce libru na Skalách, a dáti podle ní čávaři zdělati — přijímati, s šafářkami rejstříky míti, a kdy se co přijme, do něho zapisovati, do jedné pak tuny másla víceji mimo 200 liber neklásti.

Podobně se o zvážení sejru a přijímání jeho, jako o másle rozumí, kromě má se toliko, jsouce těžká váha, 5 kamen sejra za centný pokládati.

Na jednu tunu másla povoluje se soli prostičné 8 liber, to jest 2 centnýře pražské míry, a na jeden centnýř sejra 6 liber, to učiní 1½ centnýře, dávati.

Šafářky, aby upřímně s vomastkem zacházely a jeho neustraňovaly, často napomínati, a jejich věrnost, pokaždý, když jej odvozují, zkušovati, nebo se nyní do jistého času od jedny krávy každý tejden po libře 3 lotech a sejra tuplované (podle vysetření) odvozovati má.

Co se od JMKn. Lobkovské od dobytků, drůbeže pernaté, sladu, chmelu, mouky všelikých hospodářských věcí přidává, to všecko do Nro. 1. pořádně za příjem pokládati, ceduli novou na nábytky s šafáři učiniti a ceduli každou pan hejtman má podpisovati.

Nad to vejšeji na všechn dobytek i drůbež šafářům registřík, co kterému k správě svěřeno jest, dáti, tak aby se při každě occasi, kdyby kdo z officírů v komory JMKn. anebo já do kterého dvoru přijel, a správu o všem míti chtěl, z toho rejstříku co v témž dvoře zůstává, vyrozuměti mohlo.

Mlynáři, že jim lidé poddaní melivo nenesou, sobě (jsouce velici restandníci) stěžují. Z té příčiny rychtářům přísně poručiti, aby sousedy své k nošení do mlejnů jim zřízených měli. Jestliže by se pak toho nestalo, nechť jsou tím jisti, že musí restanty za mlynáře podle proporcí platiti, nebo není se jim již ani budoucně potřebí vojáků obávati.

Při jednom každém dvoře pece pro pečení chleba dáti zdělati, nebo se pekař chovati nebude.

Čeleďi při zámku ani při dvořích mimo mého poznámení nechovat. Všechny (!) čeleďi, řemeslníkům, jestliže se co komu do 19. Junii restitue, z důchodu JMKn. Lobkovské zaplatiti, nebo by se ta věc při komoře, kdyby se z důchodu JMKn. Frydlantského platila, nepassirovala.

Stavení krytem, kde co zapotřebí jest, neopouštěti.

Chmelnice při dvoře Semtínském neprodleně dáti od polí obloukovati, tak aby v ní dobytek škoditi nemohl.

Od všelijakého díla dělníkům, řemeslníkům, poslům povoluje se podle předešlého spůsobu až do dalšího nařízení platiti, kromě od šindela dělání má se toliko od 1 kopy po 3 kr. dávati.

Pilu při mlejně Červeném, jsouce na upadnutí, a byt i voda byla, na ní se pro sešlost její řezati nemůže, dáti znova, poněvadž dříví k ní navezeno jest, vystavěti.

Majíce na témž panství lidé poddaní, mimo Jana Lejska, ještě mlejnů 8, a z nich úroku velmi málo platí, proti tomu pak melivem mlynáře zámecké zřírají, a oni skrze to restantníci zůstávají, pan hejtman nechť je dle své povinosti skutečně napomene, aby melivo od lidí poddaných nepřijímal, pod pro-

padením 20 říšských tolarů k ruce JMKn.; pakli by některý z nich chtěl jednu vesniči míti, může se o vejmělný s tím mlynářem, ku kterému táz ves náleží, porovnat. Nebo já vím, že komora JMKn mlynáře při tom platu tak zouplna nezanechá.

P o h o d l n ý sobotecký nemůže se při svobodě své pozůstaviti, nýbrž s jinými v knížetství Frydlantském srovnán být: a poněvadž v též knížetství pohodlní na kůži koňskou, hovězí, kromě z vostarčeje do důchodu JMKn. odvozují po 2 fl. a za vostarci po 1 fl., povinen bude i on poslušně tomu za dosť cítiti. Však se tomu rozuměti má, z toho dobytka, co ve dvořích JMK. pomré lidí poddaných dobytek (ač se na jiných panstvích i za ty v jiném spůsobu peníze odvozuji) v to se nepojímá.

Kůn ve dvoře Vosenickém přidaný, jsouce naprostě nehodný, též 4 hřebci ve dvoře Semtinském staženi, povoluje se to vše prodati nebo směniti, byť se třebas přidati mělo, tak aby se rolí při dvořích dělaly a neobmeškávaly.

C o n t r i b u c i penězitou z každého usedlého po 1 fl. vybírat. Stane se nařízení, co se jí bude míti odvěsti, aneb ne.

Actum 22. Junii anno 1632.

V. Králík m. p.

2. Zpráva, co sobě má purkrabě za příjem od dobytka do Nro. 1. co tak JMKn. Lobkovská přidává, položiti.

Koní 5 (při dvoře Semtinském 4, Vosenickém 1.

Valach při dvoře Vosenickém 1.

Hřebce 3letý při dvoře Semtinském 4.

Hřebce roční při dvoře Semtinském 2.

Klisn 8 (při dvoře Vosenickém 2, Bousovském 2, Obrubském 4).

Hřebíček letošních 4 (při dvoře Bousovském 2, Obrubském 2).

Krav dojních 60 (při dvoře Semtinském 12, Vyšepolském 14, Vosenickém 10, Bousovském 12, Vobrubském 12).

Jalovic k třetímu letu 9 (při dvoře Vyšepolském 2, Vosenickém 1, Bousovském 5, Semtinském 1).

Jalovic k druhému letu 11 (při dvoře Vyšepolském 4, Bousovském 7).

Volů k třetímu letu 7 (při dvoře Vosenickém 2, Bousovském 5).

Volů k druhému letu při dvoře Bousovském 7.

Bejků k čtvrtému letu 6 (při dvoře Semtinském 1, Vyšepolském 1, Vosenickém 1, Bousovském 2, Votrubském 1).

Ovec bahnic 402 (při dvoře Bousovském 211, Semtinském 191).

Zubkyní při dvoře Bousovském 82.

Jehněcik letošních 122 (při ovčině Bousovském 90, Semtinském 32).

Skopců starých 46 (při ovčině Bousovském 22, Semtinském 24).

Zubců 157 (při ovčině Bousovském 94, Semtinském 63).

Skúpat letošních 155 (při ovčině Bousovském 73, Semtinském 84).

Beranů 36 (při ovčině Bousovském 18, Semtinském 18).

Pohlaví svinského 123 kusy, totiž při dvoře Semtinském 35, Vyšepolském 22, Bousovském 22, Vosenickém 23, Vobrubském 21.

Poněvadž se v inventáři nespecifikuje, a já podobně sem ho při inventování nespecifikoval, povinen bude purkrabě jej rozpisovati, co jakého jest, tak abych já z cedule Nro. 1. poznati mohl, že v té příčině nejinak než jako samo v sobě procedurováno jest.

Husí starých s housery 34, totiž při dvoře Vyšepolském 8, Bousovském 6, Vobrubském 5, Semtinském 15.

Husy letošního příplemenění 84, totiž: při dvoře Vyšepolském 21, Bousovském 20, Vobrubském 13, Semtinském 30.

Kachen starých i s kačery při dvoře Semtinském 6.

Kachen letošního příplemenění při dvoře Semtinském 13.

Indiánky slepice 9, při dvoře Semtinském 7, Bousovském 2.

Slepic nesných 7, při dvoře Semtinském 3, Vobrubském 2, Bousovském 2.

Kuřat letošního příplemenění 93, totiž: při dvoře Vosenickém 20, Vyšepolském 20, Bousovském 20, Semtinském 7, Vobrubském 26.

**3. Zpráva, co má officirům a jiným služebníkům na panství JMKn.
Kostském platu měsíčního a téhodního deputátu vycházeti.**

Panu hejtmanu peněz za měsíc 25 zl.; ovsu na dva koně za jeden tejden 1 korec, piva každé várky půl sudu. Přitrefily-li by se pak 2 várky v jednom týdnu, tehdy z ty várky deputáty mají za příjem pokládány býti.

Purkrabímu, písáři důchodu a obročnímu na penězích za měsíc po 8 zl. 20 kr., ovsu na jednoho koně za tejden po 2 věrt., piva po $\frac{1}{4}$ sudu.

Sládkovi staršímu peněz měsíčně 4 zl., pondstaršímu 2 zl., mládkovi $\frac{1}{2}$ zl.

Bednáři, aby i do dvoru všechny potřeby povinen byl dělati, měsíčně 2 zl. Holomku jednomu při zámku, nechovajíce se nikdež mimo jednoho, měsíčně 2 zl.

Vrátnému při zámku měsíčně 35 kr., chléb a vaření jako jiné čeledi.

Purkrabci, která při zámku i za šafářku býti má, po 1 zl.; chléb a vaření jako jiné čeledi.

Na místo zahradníka štěpaře dobrého a zručného objednat, ten aby na všechny štěpnice pozor dával, štěpnice pláněmi na zimu v místech prázdných vysazoval a z jara je štěpoval. Měsíčně má jemu dávání býti po 2 zl.

Fishmajstru staršímu i na místě vyšepolského měsíčně po 1 zl. 15 kr.

Halyřníku, který na sádkách zůstává, 1 zl.

Co se myslivcům platiti bude, v známost se uvede.

**4. Zpráva o čeledi robotné ve dvořích JMKn. na panství
Kostském, co se jí chovati má.**

V edvoře Semtínském.

Šafář 1, nádvorník 1, pacholci 3, pohunci 3, když 9 koní bude, vždycky ke 3 koním 2, šafářka 1, děvky 2 ke 20 kravám, svinařka 1, pastvice 1 — 13 osob.

V edvoře Vyšepolském.

Šafář 1, nádvorník 1, pacholci 2, pohunci 2, když 8 klisen bude, šafářka 1, děvky 2, pastvice 1 — 10 osob. Pastucha vesní nechť svině pase, má se mu dáti 2 kor. vejmelného do roku.

V edvoře Vosenickém.

Šafář 1, nádvorník 1, pacholci 2, pohunci 2, když 8 klisen bude, šafářka 1, děvky 2, pastvice 1 — 10 osob, pastuchovi ut supra.

V edvoře Bousovském.

Šafář 1, nádvorník 1, pacholci 3, pohunci 3, když 12 klisen bude, šafářka 1, děvky 2, pastvice 1, chmelař 1 — 13 osob. Pastucha ut supra.

V edvoře Obrubském.

Šafář 1, nádvorník pacholek 1, pohunci 2, šafářka 1, děvky 2, pastvice 1 — 9 osob. Pastucha ut supra.

(Na zámku Kosti.)

Purkrabka a šafářka 1, děvka 1, pastvice 1, vrátný 1 — 4 osoby.

Summa osob, na které má chléb a vaření vycházeti, 59

Táž čeládka robotná ve dvořích JMKn. zůstavuje se při předešlém peňžitěm platu, kromě má se toliko na maso šafáři a šafářce téhodně po 2 kr. 2 p. a čeledínu po 1 kr. 1 p.; v hody pak tuplovaně odvozovati.

Ovčák u: Semtínském: žita 20 kor., pšenice 1 kor., ječmene 3 kor., hrachu $\frac{1}{2}$ kor. Bousovském: žita 20 kor., pšenice 1 kor., ječmene 3 kor., hrachu $\frac{1}{2}$ kor. Vosenickém: žita 12 kor., pšenice 1 kor., ječmene 2 kor., hrachu 1 kor.

Kováři při předešlém platu se pozůstavají, však povinni budou při tom platu, i co k mlejnům zapotřebí jest a z důchodu JMKn. že by se od toho platiti mělo, dělati.

Chmelař též se při svém platu pozůstavuje.

Řehoř, mlynář střehomský, majíce svůj mlejnec při zámku, a malý plat z něho dává, povinen bude slady ve mlejnici, když se jemu časně o tom věděti dá, mlyti.

Od předení jedné štuky příze po 7 kr.

Od udělání plátna i kopu loket tenkého lněného 2 zl., pačesného 21 kr., konopného 35 kr., tlustého 28 kr.

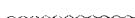
Dělníkům od sekání dříví prskového po 4 kr. 4 p., pivovarského po 4 kr. 4 p.

Tesaři mistru na den 9 kr. a tovaryši 7 kr.

Poslu od míle po 4 kr.

Od udělání i kopy šindele 3 kr.

O jiných placených dáleji se instrukcí stane.

Poznamenání, co jest se jakého platu za předešlý vrchností a před pronajímáním dvorův služebníkům a čeledi při dvořích na panství Vartmberském a Lemberském vydávalo (z l. 1630.).

Na panství Vartmberském:

Anna klíčnice při zámku platu peněžitého ročně 15 kop m., piva za tejden soudek v kouvi 2 kop m., žita na chléb ročně 6 korčů, ječmena na kroupy 1 korec,

sládek starší při pivováře platu peněžitého 20 kop m., žita na chléb 7 kor., ječmena 2 kor.,

sládek mladší peněz ročně 10 kop m., žita na chléb $4\frac{1}{2}$ kor., ječmena na kroupy 1 kor.,

bednáři při pivováře ve Dvořích 18 kop m., žita na chléb 6 kor., ječmena na kroupy 1 kor.,

myslivci na penězích 15 kop, žita na chléb 6 kor., ječmene na kroupy 1 kor.,

Janovi Baštíkovi fišmejstru peněz 10 kop, žita na chléb 6 kor., ječmene na kroupy 6 kor.,

Janovi Eiflerovi rybáři peněz 10 kop, žita na chléb 6 kor., ječmena na kroupy 1 kor.,

Jiříkovi vrátnýmu peněz 10 kop, žita 6 kor., ječmena 1 kor.

Při dvoře pod zámkem:

Krištof, Šafář	10 kop	Eliška, Šafářka . . .	4 k — gr.
Jan, pacholek přední .	6 "	Anua, dívka přední	3 " 15 "
Krištof, pacholek druhej	6 "	Uršila, druhá dívka	3 " 15 "
Michal, třetí pacholek .	6 "	Eva, třetí dívka .	3 " 15 "
Jan, pohunek	5 "	Eliška, čtvrtá dívka	3 " 15 "
Martin, pohunek	5 "	Anna, skotačka . .	$1\frac{1}{2}$ " — "
Michal Kachler, ovčák .	4 "	Eliška, skotačka . .	$1\frac{1}{2}$ " — "
Krištof, pacholek	2 "	Mariana, husařka .	$1\frac{1}{2}$ " — "
Jiřík, pacholek	2 "		

Na dvore velkým Rolským:

Jan, šafář . . .	10 k. — gr. m.	Anna, šafářka . . .	3 k. 15 gr. m.
Krištof Stegr, pa-		Dorota, děv. první .	3 " 15 "
cholek . . .	6 " — " "	Eliška, děv. druhá .	3 " 15 " "
Krištof Fric, pa-		Dorota, děv. třetí .	3 " 15 " "
cholek . . .	6 " — " "	Eliška, děv. čtvrtá .	3 " 15 " "
Michal Roheuht,		Dorota, skotačka . 1	" 30 " "
pohunek . . .	5 " — " "	Ovákům: mistru . 4	" — " "
Jiřík Herčic, po-		Pacholkou ovčá-	
hunek . . .	5 " — " "	ckému 2	" — " "

Při dvore malým v městečku Vartemberce:

Jiřík, pacholek . .	6 k. — gr. m.	Anna, děv. druhá .	3 k. 15 gr. m.
Eliáš, pohunek . .	5 " — " "	Dorota, děv. třetí .	3 " 15 " "
Barbora, šafářka .	4 " — " "	Dorota, skotačka . 1	" 30 " "
Margreta, děv. první	3 " 15 "		

Při dvore malým Rolským:

Barbora, šafářka .	4 k. — gr. m.	Anna, děv. třetí .	3 k. — gr. m.
Dorota, děv. přední .	3 " 15 "	Dorota, skotačka .	1 $\frac{1}{2}$ " — " "
Anna, děv. druhá .	3 " — " "	Helena, skotačka .	1 $\frac{1}{2}$ " — " "

Při dvore Cedlickém:

Adam, šafář . . .	10 k. — gr. m.	Gregor, pohunek .	5 k. — gr. m.
Michal, pacholek		Krištof, pohunek .	5 " — " "
přední . . .	6 " — " "	Ovčák Martin	
Mates, pacholek		Kinčner . . .	4 " — " "
druhý . . .	6 " — " "	Jan, pacholek jeho	2 " — " "
Jiřík, pacholek .	6 " — " "	Jiřík, pacholek .	2 " — " "
Michal, pohunek .	5 " — " "		

Kristina, šafářka .	4 k. — gr. m.	Anna, děv. čtvrtá .	3 k. 15 gr. m.
Anna, děv. přední .	3 " 15 "	Mariana, děv. pátá .	3 " 15 "
Anna, děv. druhá .	3 " 15 "	Eliška, skotačka .	1 $\frac{1}{2}$ " — " "
Anna, děv. třetí .	3 " 15 "	Barbora, skotačka .	1 $\frac{1}{2}$ " — " "

Při dvore Tolcbašském:

Volpra, šafářka	4 k. — gr. m.
Anna, děvka	3 " 15 "

Na panství Lemborském:

Při dvore Lemborském:

Martin, šafář . . .	10 k. — gr. m.	Jan, pohunek . . .	5 k. — gr. m.
Michal, pacholek .	6 " — " "	Barbora, šafářka .	4 " — " "
Martin, pacholek .	6 " — " "	Eva, děv. přední .	3 " 15 "
Lorenc, pacholek .	6 " — " "	Eliška, děv. druhá .	3 " 15 "
Krištof, pohunek .	5 " — " "	Anna, skotačka .	1 " 30 "
Martin, pohunek .	5 " — " "	Justina, husařka .	1 " 30 "

**Ve dvoře Kunewaldu, k Lemberskému dvoru přináležející(m),
v němž se také jalový dobytek chová.**

Anna, šafářka . 4 k. — gr. m. Ovčáku: mistru . 4 k. — gr. m.
Anna, skotačka . 1½ " — " Pacholku jeho . . 2 " — "

Při dvoře Žibřidickém:

Krištof, šafář . . 10 k. — gr. m.	Anna, šafářka . 4 k. — gr. m.
Jiřík, pacholek	Anna, děv. přední 3 " 15 "
přední . . . 6 " — " " 7 " " na kroupy	Anna, děv. druhá 3 " 15 "
Matouš, pohunek . 5 " — " " 1½ " — "	Anna, skotačka . 1½ " — "

Na panství Lemberském při zámku:

Tomáš, vrátnej peněz 10 k., žita na chléb 6 kor., ječmena 1 korec.
Sládek starší peněz 15 " " " 7 " " na kroupy
2 korce.
Bednář při pivováře a dvořích 18 k., žita na chléb 6 kor., ječmena
na kroupy 1 korec.
Michal, myslivec 15 k., žita na chléb 6 kor., ječmena na kroupy
1 korec.
Sládku mladšímu 10 k., žita na chléb 4½ kor., ječmena na kroupy
1 korec.

Různé zprávy.

Nápis v kartuši náhrobního kamene Kateřiny, manželky Daniela Šťastného,¹⁾ která při porodu spolu se synáčkem novorozeným zemřela, jest distichon, jež sluší takto čísti:

— — — — — ○○ — —○ ○ —○
*Augus|tris bis | dena po|li fax | aethera | fulget
— ○ — — ○ — ○ ○ — ○ ○ ○ ○ ○ ○
Et puer | et ma|ter | regna be|ata su|b|it.

Řádek prvný určuje básnicky den úmrtí (20. srpna) v druhém řádku vzpo-menutých. Letopočet stanoven chronogramem. (Omyleně asi naznačil pan spisovatel černé též písmě X [ve slově fax] a tím pak i v datum chyba; místo správného 1639. totiž chybějícího 1629.) Volně přeložil bych distichon asi takto: Srpenového nebe, když dvacátá pochodeň aetherem zářila, matka i chlapec v sídla blažených došli.

P. Chrudimensis.

Zkáza Zlaté Koruny. Zatím co v Praze svádějí se pravé bitvy o různé historické a umělecké památky, mnohdy ceny dosti pochybné, na venkově níčeny jsou bezohledně památky takové, třeba měly cenu sebe větší, aniž by kdo proti tomu protestoval. O minulých právě svátcích zabloudili jsme do Zlaté Koruny u Krumlova, a zhrozili se, jak tam níčen jest bezohledně slavný klášter, založený r. 1263. Přemyslem Otakarem II. Dějiny kláštera toho pojí se k nej-slavnějším dobám českého národa. A dnes v budovách klášterních umístěna jest německá továrna železářská, jež se všechně činí, aby krásy kláštera co nejdříve byly úplně zničeny. Každý se zachvěje, vidí-li, jak bezohledně otlou-

¹⁾ Viz str. 61 a 62.

kají dělníci drahocenné fresky, vidí-li v skvostně provedených stropech zaražené různé stroje a kůly. Se slyšeli v očích vyprávěli nám někteří občané, kolik krás zničeno bylo za několik málo posledních let, a odhadovali dobu, v níž vše, co v klášteře památného, bude úplně zničeno, dle dosavadního postupu nejdéle na 5—6 let. Kde jsou naši konservatori? Klášter ten jest majetkem knížete Švarcenberka, který jej pronajal za roční nájem 950 zl. německé firmě. Pochybujeme, že kníže jest známo, jak vandalsky v klášteře si firma ta počiná. Jsme přesvědčeni, kdyby kníže, jenž jest čestným členem společnosti pro zachování historických památek, o tom věděl, že již jako kavalír by nedopustil, aby za několik mizerných stovek zničeny byly památky ceny nesmírné.

Nové listy č. 23.

Správní výbor Společnosti, hodlaje u kn. Schwarzenberka zakročiti o záchrany Zl. K., před delší dobou požádal hodnověrného člena na českém jihu za bližší zprávy. Odpověděno, že shora uvedená zpráva jest, bohužel, zcela pravdiva. Na další informaci se strany jiné ještě čekáme.

Literatura.

Materyał authropologiczno - archeologiczne i etnograficzne. Wyd. staraniem komisyj antropologicznej akademii umiejętności w Krakowie. Tom. II. Kraków 1897.

Olechnowicz. Charakterystika antropologiczna ludności pow. opatowskiego, guberni radomskiej. — Magierowski. Trwanie życia w Jaćmierz. — Olechnowicz. Poszukiwania archeologiczne w guberni lubelskiej. — Hryncewicz. Szlachta ukraińska. — Demetrykiewicz. Kurhany w Przemyskiem i Drohobyciu. — Týž Cmentarzyska i osady przedhistoryczne w Tarnobrzeskiem (s obr.). — Stein. Nieznany wiersz St. Trembeckiego. — Wasilewski. Zagadki białoruskie. — Rokossowska. Bajki ze wsi Jurkowsczyzny. — Świętek. Zwyczaje i pojęcia prawne ludu nadrabskiego II.

Čtenije v imperatorskom obščestvě istorij i drěvnostej rossijskich pri Moskovskom universitetě. 1898. God. I. Red. E. V. Barsov. Moskva r. 1898.

Titov. Vkladnaja kniga Nižegorodskago Pečerskago monastyrja. — Jakubov. Rossija i Švecija v pervoj polovině XVII. věka. (Dok.) — Istrin. Otkrovение Mađodia Patarskago i apokryficeskije viděnije Daniila v byzantskoj i slavjanoruskoj literaturach. — Rozhledy a směs.

Vjesnik hrvatskoga archeološkoga društva. N. serie r. II. 1896 až 1897. Red. Dr. Jos. Brunšmid. Zagreb. Brunšmid. Rímský vojenský diplom z Bijele Crkve u Rače, okr. mitrovický (se 2 obr.). — Bulić. Pečet opata kláštera sv. Štěpána de Pinis blíže Splitu (s obr.). — Laszowski Em. Charvatské příspěvky v nář. museu budapeštském — Týž. Erb rodu Mogorovićů (s obr.). — Jelić. Črtý o nejstarších dějinách splitských (za dob římského císaře). S reprodr. starých map. — Brunšmid. Několik nálezů mincí v Chorvátsku a Slavonsku (16 tabul.). — Celestín. Neolitické sídlo u Oseku (s plán. a dvěma tabul.). — Tkalcic. Cisterc. klášter v Topusku. — Brunšmid. † Sim. Ljubić.

Starohrvatska prosvjeta. Glasilo hrvatskoga starinarškog društva u Kninu. Red. Fr. Radić III. 3—4. Knin 1897.

Radić. Nálezy ve starých hrobech u Koljan blíž Vrliky (s obr.). — Týž. Hroty starých šípů v Prvním museu chorv. památek v Knině. — Týž. Starochrvatské válečné sekery v Prv. m. chorv. pam. (s obr.). — Týž. Chrám sv. Klimenta v Sitně (s 5 obr.). — Zlatović. Místopisné črtý v starochrvatských župách v Dalmacii — Vuletić-Vukasović. Středověké nápis. — Marun. Archaeol. výzkumy o náboženství pohanských Charvatů. — Zprávy o korporacích a literatuře.

Paměti krále horního města Jílového a jeho zlatých dolů.
Sepsal Leopold Čihák, měštan jílovský. Praha 1898. Náklad vlastní 426 stran, I—XVII str. indexu, 18 obrázků a mapka.

Poslední doba přinesla nám několik pěkných monografií. K důkladné práci Františka Levého o Rakovníku (r. 1896.) řadí se dílo historika-dilektanta pana Leopolda Čiháka. Pilný sběratel památek jílovských, zakladatel musea tamního, po některou dobu i starosta obce, podává tu spoluobčanům svým na pramenech založené dějiny pokročilého městečka. Dovodiv, že správný název města Jílový (ma sc.) dokazuje starožitnost doloženou, lící, jak v kterých dobách a kde se provozovalo. Líčení pěkně doplňuje mapa jakož obrazy rozmanitých mincí a doslovne opisy důležitých svědectví. Sisovateli všiml s i památek stavitelských a náležitou pozornost věnoval době nové. Důkladný index usnařuje užívání objemné knihy. Ze sem tan lecos, s čím nekaždý bude souhlasit, jest přirozeno. Přes to má kniha cenu trvalou. *P. Ppčk.*

Ze Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze.

Správní výbor Společnosti srdečně děkuje těm P. T. členům, kteří bud nové členy přihlásili, anebo na arších, připojených k číslu 3., oznámili adresy osob, jichž bude požádáno za přistoupení ku Společnosti. Dnes čítá Společnost přes 1500 členů, z nichž jen nepatrná část vrátila vyplněné archy; očekáváme však, že nezapomenou ani ostatní P. T. členové. Adress takto získaných bude užito pro rok příští. — Maje na paměti, jaký osud stihá staré náhrobky, z nichž přemnohé jsou dílem uměleckým, vsazené jednak v dlažbu chrámovou, jednak vysazené všeliké nepohodě na místech nekrytých, dovoluje si správní výbor žádati P. T. členů, aby podle možnosti pamatovali na Společnost fotografiemi těchto věcí. Zajisté že přemnozí fotografové ze záliby rádi přispějí svými pracemi. Fotografie budí vždy — pokud lze — ostrá, raději větší. Zvětšovati však fotografi malou na větší, nedoporučuje se, neboť tím detaily se setrou. Na straně přední nebudiž činěno řádných poznámk. Na rubu však budí poznamenána (inkoustem) obec i místo, kde věc uložena, rozměr v cm (výška a šířka), material, z něhož věc pracována (druh kovu nebo kamene), dále pak, je-li věc na nynějším místě ode davná, či byla li tam kdy a odkud přenesena a kdo ji pracoval nebo opravoval. Na konec zřetelný podpis a byt odesíatelův, jakož i datum. Věci důležitější, bud po stránce historické nebo umělecké, budou občasně uveřejňovány v „Časopise“. Zásilky přijímá jednatel **A. B. Černý** v Praze, I., na Perštýně, č. 6 n.

Zpráva pokladní za čas od 18. června do 17. listopadu 1898.
Uveřejňujeme vždy jen výkaz nově přistouplých P. T. členů, darů peněžitých a obnosů za prodané publikace, pokud byly vydány nákladem Společnosti.

Stvrzovati nebo uveřejňovati zaplacení příspěvků P. T. členů dříve přistoupilých není lze z nedostatku místa. Příspěvky došlé po 17. listopadu t. r. uveřejníme příště.

Za příznivce Společnosti s obnosem zl. 5 — ročně přistoupil P. T. pan Jos. Bušek, továrník v Turnově, a sl. okresní výbor v Blatné.

Za přispívající členy se z zl. ročně přistoupili P. T. pp.: Brzorád Vinc., velkoobchodník; Kudlicz Jos., továrník; Müller Vinc., architekt a stavitel; Verich Gust., katecheta při c. k. české reálce.

Za činné členy se zl. 1 — ročně přistoupili P. T. pánové a korporace: Abstorský M., knížecí revírník n. odp. v Rezně; Bernard P., c. a k. účetní šikovatel v Čáslavi, zl. 1 — na 1898. a za publikace zl. 5 —; Beseda v Ledci zl. 1 — na 1898 a za publikace zl. 5 —; Čtenářská beseda v Miroticích, v Náchodě, v Nov. Městě nad Met., v Pacově; Čten.-ochotn. beseda v Hlubočepích zl. 1:20 na rok 1898; Měšťanská beseda v Litoměřicích, v Pardubicích a v Plzni; Obč. beseda v Blatné, v Jičíně, v Kožově, v Kotrově, v Krocchlavech, v Libušíně, v Miletíně, v Mostě, na Pankráci; Obč. a čtenářská beseda v Michli; Občansko-řemeslnická beseda v Plasích; Řemeslnická beseda v Kolíně, v Krocchlavech, ve Mšeně, v Nepomuku, v Poděbradech; Řemeslnická beseda »Hradiště« v Nov. Městě nad Metují; Řemeslnicko-čtenářská beseda v Kralupech nad Vltavou; Živnostensko-řemeslnická jednota v Náchodě; Blažka Fr., spisovatel na Smichově; učitelská jednota »Budeč Mnichovo-hradišťská«; J. U. Dr. Čermák K., kand. adv. na Kr. Vinohradech; Dědič Ant., rolník v Nouměřicích; Dušek Jan, kaplan v Charvátcích; Dvořák Boža, architekt a c. k. konservátor v Pardubicích; Fuerstein Konst., kníž. správce na Loučeni; Firbas Aug., magister pharm v Chrudimi; J. U. Dr. Fistera Václ., advokát v Chrudimi; slc. Fladrichová M., c. k. pošt-mistrová ve Mšeném; Franta K., c. k. římskokatolický kněz v Chrudimi; Gremmer Fr., učitel ve Výprachticích; J. U. Dr. Havelka K., náměstek starostův v Chrudimi; Heidenreich Fr. X., účetní v Určicích; Henzl Lad., knoperaor v Sopotnici; Hofmann Václ., důchodní panství v Litni; Holas B., učitel při měst. škole v Chrudimi; Holub Fr., říditele obč. záložny v Chrudimi; Horník Václ. v Holicích; Hradka Václ., bohoslovec; Chrz Jos., přednosta stanice v Libstátě; Chylík Jindř. v Křížanově; Čten.-ochotnická jednota v Milevsku; Liter. jednota v Klatovech; Jeřábek E., stavitel v Chrudimi, Jílek Fr., učitel v Repici; Jirásek Ant., soukromník v Podole; M. U. Dr. Jirauch Jos., měst. lékař v Chrudimi; Jonáš Havel, obchodník v Bystřici, zl. 1:15; Kantor Jos. v Plzni; Klíčka Jos., mag. účetní akcesista; Klíma St., učitel v Zbraslavicích; Občanská knihovna ve Výprachticích; Knotek Vojt., typograf v Rokycanech, zl. 1 — na r. 1898. a dar zl. —20; Komárek Fr., natěrač a malíř písma v Chrudimi; Kos Arnošt, úředník Společnosti c. k. st. druh v Heřm. Městci; Krotký Frant., úředník panství v Litni; Kuběš Josef, katecheta v Chrudimi; Lorenz V. v Stráncích, zl. 1:15 na r. 1898.; M. U. Dr. Lukeš R., lékař v Libušíně; Matějovský Fr., majetník krejč. velkozávodu; Maydl Jarosl., c. k. místodrž. koncipista na Mělnici; Melich Josef, okr. tajemník v Kolíně; Nesvadba Fr. Lad., c. k. professor v Sternberku; M. U. Dr. Novák Ant., c. k. zeměp. lékař na Mělnici; Peček Frant., praktikant na panství v Litni; Petříček Josef, kaplan ve Zl. Olešnici; Picko Václav, učitel měšťanské školy na Mělnici; Poupe Fr., inženýr chemik; J. U. Dr. Preininger Jar., advokát v Chrudimi; Reeger J., úředník na Král. Vinohradech; Rozánek R. v Českých Budějovicích; Reditelství měst. šk. chlapecké v Heřm. Městci; Scheibl Fr., předn. stanice v Kolci; Schütz Josef, obchodník v Chrudimi; Skála Jar. v Chrudimi; Slavík Václ., katecheta na Mělníku; Staněk Jos., architekt v Chrudimi; J. U. Dr. Sýkora Jos., adv. v Chrudimi; Šafránek Em., měst. techn. správce v Chrudimi; Simón K., c. k. soudní adjunkt na Příbrami; Školník Jar. na Kr. Vinohradech; Škorpił Ant. v Dobřejovicích; Šolta Ant., odb. učitel a spisovatel v Chrudimi, zl. 1 — na r. 1898 a dar zl. 1:80; Tesař Fr., sládek v Nuslích; Tille Otto, architekt a podnikatel staveb; Tománek Antonín, pokladník spořitelny v Chrudimi; Valenta Jos., inženýr zemského výboru;

Vaněček Jos., kaplan v Mikulovicích; Weber Fr., c. k. kontrolor techn. fin. kontroly v Sadské; M. U Dr. Veselý Antonín, docent při české univerzitě; Vlach Fr., cís. rada a gen. ředitel banky »Slavie«; Vondráček Josef, klenotník; Vondráček Ot., technik na Smíchově; Votruba F., ředitel měšť školy v Chrudimi; okresní výbor v Kolíně; Zamastil K., městský tajemník na Mělníku; Zima Václav, účetní v Letkách; Zuzánek Jos., kaplan v Chrudimi.

Za příčinou zdražení tisku jednak přestoupili ze členů činných ku přispívajícím (s doplatkem zl. 1.—), jednak darovali k účelům Společnosti P. T. pp.: Adamec Lev, dozorce c. k. fiř. stráže v Machově, zl. —50; Berounský Fr., ředitel cukrovaru ve Mšeném, zl. 1.—; učitelská jednota »Budeč Jindřichohradecká« zl. 1.—; prof. Dr. Cáda Fr. zl. —50; Čtvrtěčka A., c. k. vrchní správce pošty v Klatovech, zl. —20; Dobiaš Jos., ev. ref farář v Bukovce, zl. —20; Ginz J. ve Ždánicích, zl. —50; Engel V. zl. —30; Fleischinger Bedř., architekt, zl. 1.—; Hampejs Jos., akad. malíř v Žampachu, zl. —20; Hnátek Jos., soukromník ve Váp. Podole, zl. —25; Hojka Em., obchodník v Berouně, zl. —50; Hornek Alf., kaplan v Polné, zl. —30; Hraše J. K., ředitel měšť. škol na Náchodě, zl. —30; Jindřich Václ., říd. učitel ve Voticích, zl. —50; Jirsák Fr., úředník cukrovaru v Brodku, zl. —50; J. U. Dr. Katz Leop., advokát, zl. 1.—; Kodeš Fr. X., adjunkt cukrov. ve Mšeném, zl. —75; Konvalinka B., c. k. professor v Hradci Králové, zl. —50; Kroupa A., úředník plynárny na Smíchově, zl. —20; Kubart Václav, c. k. berní v Hoře Kuně, zl. —50; P. Kůrka Rom., ředitel gymn. v Benešově, zl. 1.—; Lichim Ant., účetní v Podzámcí, zl. 1.—; Lipan K. na Smíchově, zl. 1.—; Lustig K., odb. učitel v Soběslavi, zl. —30; Mendík Fr., inženýr v Arnsberku (Vestfaly), zl. —50; Motejl Fr., hrab. hosp. správce v Telcích, zl. 2.—; M. U. Dr. Mikyska J. v Kyšperku, zl. —50; Náprstek K., ředitel cukrov. v Králové Městci, zl. —50; Neumann Josef, vrchní inženýr c. k. st. dráh na Smíchově, zl. —20; Petraš Št., zřízenec dráhy, zl. —50; Požarský Jar. v Radlicích, zl. —50; Protivenský H., správce cukrovaru v Hospozíne, zl. 1.—; Růžek Alois, přednosta stanice v Zákolanech; Rádek Fr., učitel v Bělé, zl. —40; tělocv. jednota »Sokol« v Běleňově zl. —60; Svoboda z Finberka J. V., spisovatel v Hlinsku, zl. —50; Štamfest B., katecheta ve Vysočanech, zl. —15; Wimmer Fel., účetní cukrovaru v Bašnicích, zl. 2.—; Vlček Jan, městský důchodní ve Voticích, zl. —30; Vydra Št. K., učitel v Horažďovicích, zl. —20; Zbirovský Fr., inženýr v Písku, zl. 1.—.

Za publikace, vydané Společností, zaplatili P. T. pp.: Beránek J., účetní, zl. 5.—; Dolenský Jar., c. k. prof. v Jičíně, zl. 1.— a dar zl. —20; Förster Jan, důchodní velkostatkář v Pečkách, zl. 6.—; Gottfried Josef, říd. učitel ve Kbelích, zl. 1.—; J. U. C. Kopáček Lud., měst. adjunkt na Dobříši, zl. 4.—, dar zl. 1.—; Kos Fr., král. zem. inženýr, zl. 3·60; Kotva Ant. v Praze zl. 5.—; Macoun Jindř., kaplan v Turnově, zl. 1.—; Průmýšlové muzeum v Hradci Králové zl. 5.—; Pětník K., c. k. místodržitelský inženýr v Brně, zl. 5·25; Požarský Jar. v Radlicích zl. 1.—; Růžička Jaroslav, assist. pharm. v Něm. Brodě, zl. 2.—; tělocvičná jednota »Sokol« v Pardubicích, zl. 3·20; Svatoush K. V., učitel ve Smiřicích, zl. 1.—; Svoboda Alois, zl. 2.—; Stětína K., c. k. prof. v Jičíně, zl. 1.—; Záruba Josef, c. a k. setník zemské obrany v Plzni, zl. 3.—.

Za veškeré dary upřímně děkujeme a prosíme za další přísezen. Oznámu- jeme, že kde není udáno jiného bydlíště u výkazu P. T. členů, rozumíme vždy členy v Praze; u P. T. členů, kde není jinak oznameno, rozumí se, že jest zaplacen členský příspěvek zl. 1.— za běžný rok. Členské příspěvky i dary peněžité budtež posílány podepsanému pokladníkovi.

V Praze, dne 18. listopadu 1898.

Ed. Bufka, t. č. pokladník,
Král. Vinohrady, Sázavská ul. č. 14 n.

Redaktor: Dr. J. V. Šimák.
Nákladem Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze.
Tiskem F. Šimáčka v Praze.

Nebudiž přehlédnuto!

Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze vychází čtyřikrát v roce a jest dáván všem P. T. pp. členům zdarma. Vydaní každého čísla bude vždy oznámeno v čelnějších časopisech denních. Neobdržené číslo budiž nejdéle ve 14 dnech po vydání reklamováno u jednatel A. B. Černého v Praze, I., na Perštýně, č. 6 nové. Na reklamace později došlé nelze mít zřetele, lze však koupiti jednotlivá čísla, pokud jsou na skladě, a to čísla se přílohou znakovou po 50 kr., bez přílohy po 25 kr. Reklamace nebudeť ani zlepeny, ani frankovány.

Činný člen Společnosti platí 1 zl., člen přispívající 2 zl., příznivec Společnosti 5 zl. nejméně ročně. Při zaslání členského příspěvku poštou nutno vždy připojiti o 3 kr. více na poplatek, který jest v Praze stanoven za doručení poukázky. Zakládající člen platí jednou pro vždy 50 zl. Na zásilku Časopisu mimo Rakousko nutno připlatiti ročně 30 kr. Kdož z P. T. členů přeje si legitimace, ratič zaslati pokladníkovi 15 kr. a bude mu zaslána. Legitimace platí pouze rok a jest třeba vždy po uplynutí roku ji obnoviti. Veškeré příspěvky členské i dobrovolné dary přijímá Ed. Buřka, t. č. pokladník, Kr. Vinohrady, Sázavská ul. č. 14 nové. Příspěvky literární pro »Časopis«, dopisy týkající se Společnosti, jakož i dary do sbírek přijímá jednatel Ant. B. Černý v Praze, I., na Perštýně, č. 6. n., I. poschodí.

Všichni pp. členové mohou odebrati Památky archaeologické, vydávané sl. Archaeological sborem, za snížené předplatné 3 zl. ročně. Poštou zl. 3·30. Taktéž možno za cenu sníženou obdržeti dřívější ročníky, pokud nejsou rozebrány. Předplatné na ně budiž zasláno přímo do expedice Matice České v Praze, Václavské nám., kteráž s ochotou zašle seznam i cenu dřívějších ročníků.

Za levnější cenu mohou pp. členové odebírat dílo Kl. Čermáka »Mince království Českého za panování rodu Habsburského od r. 1526.« Dosud vyšlo 6 sešitů: sešit I. v plné ceně zl. 1·50, sešit II. zl. 2·50, sešit III. zl. 2·50, sešit IV. zl. 2·50, sešit V. zl. 3—, sešit VI. zl. 3—. Branišovy »Dějiny umění středověkého v Čechách.« Plná cena zl. 3·30. L. Šnajdra »Počátky přehistorického místopisu země České.« Plná cena 80 kr. Národopisný sborník okresu Hořického. Cena subskripční zl. 4—. Ceny snížené pro naše pp. členy oznámí jednatel A. B. Černý.

Stanovy Společnosti dostává každý z p. t. členů zdarma.

Nebudiž přehlédnuto!

Nákladem Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze bylo vydáno:

První výroční zpráva Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze za správní rok 1889 — úplně rozebrána.

Druhá zpráva Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze; v květnu 1890 — úplně rozebrána.

Rozpravy Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze. (»Zpráva« sv. III.) V Praze, 1892. Obsah: Dr. J. Matiegka: Zbužanské pohřebiště. — Soukup Jan: Hlemyždi v lebkách a kostech. — Pečenka Adolf: Románský kostel v Mohelnici. (S. vyobrazením.) — Inž. Herain Jan: Založení Nového Města Pražského Karlem IV. — Ph. C. J. V. Šimák: Rodiny šlechtické i erbovou v. Mladé Boleslaví. — Vluka Josef: Stařečino vypravování mladším o dřívějších sirkách a modáčkách. — Košťál Josef: Slunce, měsíc a hvězdy v podání prostonárodní. — Dr. Máchal Hanus: O zazdívání lidí do staveb. — Soukup Jan: Přispěvky bájeslovné. — Adámek K. V.: O muzeích krajinských a o statistice muzejní. — Různé zprávy. Cena 80 kr., pro členy Společnosti 55 kr., poštou o 5 kr. více.

Výstava Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze, v památném roce 1891. S 1 tabulkou světlotiskem. (Obsahuje popis veškerých vystavených předmětů a jmennu vystavovatele.) Cena 30 kr., pro členy Společnosti 20 kr., poštou o 3 kr. více.

Časopis Společnosti přátel starožitnosti českých v Praze. Roč. I. (1893) byl znova dotištěn a lze obdržet úplný za 1 zl.; jednotlivá čísla, pokud stačí zásoba, po 25 kr. — Roč. II. (1894) jest z celá rozebrán. — Ročník III. (1895), IV. (1896) a V. (1897) lze obdržet úplný se znakovou přílohou každý za zl. 2 —. Znaková příloha, vydaná při roč. II. jest vydána znova a stojí zl. 1 —.

Abychom vyhověli četným poptávkám, vydali jsme znova znakovou přílohu, připojujoucí úplně rozebranému II. roč. »Časopisu«. Cena vkusně upraveného výtisku zl. 1 —. Na objasněnou uvádíme, že znaková příloha počala vycházet při II. ročníku »Časopisu«, v němž vyšla č. 1.—9. znaků rodových a č. 1.—6. znaků městských, jež teď jsou vydána znova. Ostatní znaky jsou vydány při III. až V. ročníku. Kdo si přeje celé dosud vydane přílohy znakové, koupí za zl. 1 — nové vydání část z ročníku II., a úplný III., IV. a V. ročník »Časopisu«, každý za zl. 2 —.

Kdož odberá znakovou přílohu a III. až V. ročník »Časopisu«, obdrží je najednou za sníženou cenu zl. 5 —. Při objednávkách využívajeme si vždy obnosu napřed poštovní poukázkou. Dobírkou nebo na úver nelze zasílat.